

การประมวลบทสัมภาษณ์นักวิจัยสาขาวิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนางานวิจัยของรัฐสภา

THE CODIFYING OF RESEARCHER'S INTERVIEW IN VARIOUS FIELDS FOR
DEVELOPING OF PARLIAMENTARY RESEARCH

จัดทำโดย
นางสาวปิยะวรรณ ปานโต
วิทยากรชำนาญการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๕๕

การประมวลบทสัมภาษณ์นักวิจัยสาขาวิชาต่าง ๆ
เกี่ยวกับการพัฒนางานวิจัยของรัฐสภา

The codifying of Researcher's interview in various fields for
developing of parliamentary research

รวบรวมโดย

นางสาวปิยะวรรณ ปานโต
วิทยากรชำนาญการ

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๕๕๕

คำนำ

การจัดทำประมวลบทสัมภาษณ์นักวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนางานวิจัยของรัฐสภา เป็นการสรุปแนวความคิดและทัศนคติของนักวิจัยในประเด็นที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญอันเป็นประโยชน์ต่อวงงานรัฐสภา สามารถนำมากำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนางานวิจัยจากการรวบรวมข้อมูลในบทสัมภาษณ์นักวิจัยซึ่งประกอบด้วย คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการจากสาขาวิชาการต่าง ๆ ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องในวงงานรัฐสภา จากการนำข้อมูลในเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา ในคอลัมน์ “พบปะนักวิจัย” ซึ่งกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ ได้จัดทำขึ้นและเผยแพร่ประจำเป็นรายเดือน โดยรวบรวมบทสัมภาษณ์นักวิจัยในคอลัมน์ดังกล่าวตั้งแต่แรกเริ่มคือเดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จนถึงเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ มีจำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสิ้น ๔๔ ราย นำมารวบรวมและทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ในประเด็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยทั้งในด้านวิทยาการวิจัยและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อนำผลวิเคราะห์จากการประมวลบทสัมภาษณ์นักวิจัยดังกล่าว มาใช้เป็นแนวทางกำหนดทิศทางการพัฒนางานด้านวิชาการ หรือแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรในอนาคตต่อไป

ปิยะวรรณ ปานโต

ผู้จัดทำ

ธันวาคม ๒๕๕๕

สารบัญ

หน้า

บทที่ ๑	บทนำ	๑
บทที่ ๒	ลักษณะการดำเนินงานวิจัยของหน่วยงานสนับสนุนการวิจัยในประเทศ	๓
บทที่ ๓	แนวทางการพัฒนางานวิจัยของรัฐสภา	๑๖
บทที่ ๔	สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ	๒๓
	เอกสารอ้างอิง	๒๗
	ภาคผนวก	๓๑
	รายนามผู้ให้สัมภาษณ์	๓๒
	ตัวอย่างการสนับสนุนด้านการวิจัยของสาธารณรัฐเกาหลี	๓๔

บทที่ ๑

บทนำ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เป็นหน่วยงานสนับสนุนการทำหน้าที่ของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาในด้านการตรากฎหมาย การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหาร และอำนาจในการให้ความเห็นชอบในเรื่องสำคัญต่าง ๆ รวมถึงการพิจารณาสอบสวนหรือศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสภาที่จำเป็นต้องใช้ข้อมูล ข้อเท็จจริงต่าง ๆ หลาก ๆ ด้านมาสนับสนุนภารกิจดังกล่าวข้างต้น ซึ่งได้จากการดำเนินงานขององค์การหรือหน่วยงานทุกแห่งทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่เล็งเห็นความสำคัญของงานวิจัย โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย ทั้งในส่วนของงานวิจัยทางสังคมศาสตร์ และทางวิทยาศาสตร์ เนื่องจากการวิจัยเป็นเครื่องมือและวิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหาและพัฒนาวิชาการให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน และเป็นที่ยอมรับกันดีว่าประเทศที่พัฒนาแล้วจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาประเทศที่เกิดจากภูมิปัญญาที่เป็นผลจากการศึกษาวิจัยและพัฒนา โดยนำผลการศึกษาวิจัยหรือข้อค้นพบ ตลอดจนข้อเสนอแนะของการวิจัยมาใช้ประกอบการพิจารณาตัดสินใจดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนั้น เพื่อเป็นการสนับสนุนข้อมูลทางวิชาการให้มีความหลากหลายโดยเฉพาะผลงานเกี่ยวกับการวิจัยด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครองและด้านอื่น ๆ ซึ่งสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เห็นความสำคัญของผลงานด้านวิชาการ จึงได้ดำเนินการสนับสนุนให้ทุนการศึกษาวิจัยแก่นักวิจัย นักวิชาการและบุคคลทั่วไปที่สนใจ

ทั้งนี้ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนข้อมูลทางวิชาการอีกช่องทางหนึ่ง กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ จึงได้จัดทำเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนาเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยและข้อมูลทางวิชาการเป็นรายเดือนภายในองค์กร โดยเนื้อหาภายในเล่มจะแบ่งออกเป็นคอลัมน์ต่าง ๆ ได้แก่ งานวิจัยและพัฒนา บทความที่น่าสนใจรอบโลกวิจัย รอบรู้นอกสภา พบปะนักวิจัย และปิดท้ายวิจัย เป็นต้น โดยมีคอลัมน์ “พบปะนักวิจัย” เป็นคอลัมน์ที่มีการสัมภาษณ์นักวิจัย ได้แก่ นักวิชาการ คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาการต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้องในวงงานรัฐสภา โดยเป็นจากการสัมภาษณ์โดยตรง สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์หรือผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้นซึ่งการสัมภาษณ์จะเป็นการถามตอบที่แสดงความคิดเห็นและมุมมองที่เป็นประโยชน์ต่อวงงานรัฐสภาเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะการพัฒนางานวิจัยต่อไปในอนาคต ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ถึงมุมมองและทัศนคติของนักวิจัยที่มีความหลากหลาย และมีจุดยืนชัดเจนตามวิธีการและประเด็นเชื่อมโยงในหลาย ๆ ด้านที่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางวิชาการ

ในฐานะเป็นผู้สัมภาษณ์นักวิจัยที่ผ่านมา ได้มองเห็นถึงความสำคัญของประเด็นบทสัมภาษณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่อวงงานรัฐสภานักวิจัยทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาให้สัมภาษณ์เพื่อแสดงความคิดเห็นในมุมมองที่หลากหลายก่อให้เกิดองค์ความรู้และคุณประโยชน์สูงสุดที่นักวิจัยได้กลั่นกรองออกมาจากการให้สัมภาษณ์ในแต่ละครั้ง จึงได้ดำเนินการรวบรวมบทสัมภาษณ์นักวิจัยเพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในประเด็นเนื้อหาของบทสัมภาษณ์ทั้งหมดที่เป็นประโยชน์ เกี่ยวกับงานวิจัยทั้งในด้านวิชาการด้านการวิจัยและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มาใช้เป็นแนวทางกำหนดทิศทางการพัฒนางานด้านวิชาการ หรือแผนการดำเนินงานเกี่ยวกับการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรต่อไปในอนาคตให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๑. เพื่อศึกษาวิเคราะห์แนวความคิดและทัศนะมุมมองของนักวิจัยในสาขาวิชาการต่าง ๆ
๒. เพื่อศึกษาลักษณะการดำเนินงานวิจัยของหน่วยงานวิจัยของประเทศ
๓. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนางานวิจัยต่อไปในอนาคต

วิธีการศึกษา

เป็นการศึกษาข้อมูลลักษณะการดำเนินงานวิจัยของหน่วยงานวิจัยระดับประเทศ เช่น สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) รวมทั้งการรวบรวมและวิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของนักวิจัย ประกอบด้วย คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในวงงานรัฐสภา จากเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนาในคอลัมน์ “พบปะนักวิจัย” ที่ได้มีการริเริ่มจัดทำคอลัมน์ดังกล่าวเป็นครั้งแรกในฉบับที่ ๗๙ ปีที่ ๘ ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ โดยรวบรวมตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๕๒ จนถึงเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ ในประเด็นบทสัมภาษณ์ของนักวิจัยที่มีความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับวงงานรัฐสภาจำนวนทั้งสิ้น ๔๔ ราย โดยจัดแยกประเด็นสำคัญ ๆ พร้อมจัดทำข้อสรุปข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานด้านการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีข้อมูลในมุมมองของนักวิจัยที่มีความหลากหลายเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานด้านวิชาการ
๒. มีข้อมูลสำหรับนำมาสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา
๓. มีแหล่งข้อมูลด้านสารสนเทศสำหรับการศึกษาค้นคว้าอ้างอิงทางวิชาการต่อไป

บทที่ ๒

ลักษณะการดำเนินงานวิจัยของหน่วยงานสนับสนุนการวิจัยในประเทศ

การประมวลผลสัมภาษณ์นักวิจัยสาขาวิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนางานวิจัยของรัฐสภา ได้ศึกษาข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสนับสนุนการวิจัยซึ่งเป็นองค์การในการกำหนดทิศทางและการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศว่าด้วยการวิจัย ได้แก่ ๑) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) และ ๒) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) โดยมีรายละเอียดการส่งเสริมและสนับสนุนด้านการวิจัย ดังนี้

๑. ทิศทางการสนับสนุนด้านการวิจัยของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) เป็นหน่วยงานในการขับเคลื่อนด้านการบริหารจัดการงานวิจัยให้นักวิจัยและหน่วยงานที่มีความสามารถได้ใช้ความสามารถนั้นให้เป็นประโยชน์กับประเทศอย่างเต็มที่ จากผลงานกว่า ๑๕ ปีที่ผ่านมา สกว. ได้มีส่วนผลักดันให้เกิดการตื่นตัวด้านการวิจัย ทำให้เกิดความต้องการใช้ผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศมากขึ้น บทบาทหลักที่สำคัญคือ การสร้างคนและนักวิจัยที่มีคุณภาพ สร้างองค์ความรู้และผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทั้งทางด้านวิชาการ เชิงพาณิชย์ เชิงสาธารณะ และเชิงนโยบาย เพื่อพัฒนาประเทศ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานตามภารกิจบังเกิดผลสำเร็จเกิดการพัฒนาย่างต่อเนื่องและคุ้มค่า สกว. ได้พัฒนายุทธศาสตร์เพื่อผลักดันการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและจริงจัง ภายใต้การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดผ่านการทำงานร่วมกับเครือข่ายและผู้ประสานงาน โดยใช้การบริหารงานวิจัยที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้สังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมอุดมปัญญา

ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนการวิจัยเพื่อการเปลี่ยนแปลงในระยะ ๓ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖) สืบเคราะห์ขึ้นจากความรู้และประสบการณ์ที่สั่งสมจากการบริหารจัดการงานวิจัยในหลากหลายมิติทั้งในเชิงวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนท้องถิ่น รวมถึง สกว. มีจุดแข็งด้านการบริหารจัดการงานวิจัย และการสร้างเครือข่ายนักวิจัย ผู้ประกอบการ ชุมชน และหน่วยงานต่างๆ ในหลายสาขา เพื่อให้งานวิจัยเป็นฐานความรู้ในการพัฒนาประเทศได้อย่างตรงจุดและเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

แผนยุทธศาสตร์ สกว. ปี ๒๕๕๓-๒๕๕๖

การสร้างผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศได้ โดยผลงานวิจัยและพัฒนาอย่างน้อยร้อยละ ๗๐ ถูกนำไปใช้ประโยชน์ ยกเว้นความสามารถของนักวิจัยไทยให้ก้าวเข้าสู่ระดับสากล โดยมีผลงานวิจัย ของประเทศที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับสากล อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ ได้รับการสนับสนุนจาก สกว. ยกเว้นความเข้มแข็งของคนชุมชน และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภูมิภาค ที่ใช้กระบวนการสร้างและพัฒนาความรู้เป็นเครื่องมือ ซึ่งอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของชุมชนระดับตำบลในประเทศจะได้รับการสนับสนุนกิจกรรมวิจัย

ยุทธศาสตร์หลัก

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงได้นำไปสู่การกำหนดยุทธศาสตร์หลักดังต่อไปนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยในประเด็นสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศหรือรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต
๒. ยุทธศาสตร์การยกระดับขีดความสามารถของนักวิจัยไทยสู่ระดับสากล
๓. ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของคน ชุมชน และสังคม โดยกระบวนการวิจัย
๔. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อนำผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

โดยมีรายละเอียดของยุทธศาสตร์ทั้ง ๔ ประการ ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์การสนับสนุนการวิจัยในประเด็นสำคัญที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศหรือรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต

สนับสนุนการวิจัยในประเด็นที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ได้แก่ การวิจัยด้านอาหารและการเกษตรโดยเน้นที่ความมั่นคงด้านอาหาร ความปลอดภัย และการเพิ่มมูลค่าโดยมุ่งเข้าสู่อุตสาหกรรม การจัดการทรัพยากรน้ำ โดยเน้นการจัดการเชิงพื้นที่ การเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน และเรื่องของพลังงาน สิ่งแวดล้อมและระบบเศรษฐกิจ

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยที่เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น การวิจัยด้านการเกษตรและอาหาร การเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์
๒. เพื่อให้มีผลงานวิจัยที่นำไปสู่การพัฒนาหรือยกระดับสังคม เช่น การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวิจัยด้านสังคม
๓. เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต เช่น การติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในด้านการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม การค้า ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

แนวทางการดำเนินงาน

จากการประชุมระดมความคิดโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ทำให้ได้ทราบประเด็นสำคัญที่ควรให้ความสนใจในการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคต ตามสถานการณ์ของโลกในแง่มุมต่าง ๆ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว จึงได้กำหนดแนวทางการสนับสนุนการวิจัยดังต่อไปนี้

๑. สนับสนุนการวิจัยด้านการเกษตรและอาหารและการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ ควรให้ความสำคัญงานวิจัยเชิงนโยบาย เช่น นโยบายด้านราคาข้าว นโยบายการปลูกพืชเศรษฐกิจ การใช้ประโยชน์ที่ดินการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ การขยายพื้นที่เพาะปลูกไปต่างประเทศ การเชื่อมโยงภาคเกษตรกับอุตสาหกรรมและบริการเพื่อการเพิ่มมูลค่า และศึกษามาตรการกีดกันทางการค้า ให้ความสำคัญกับประเด็นความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหาร (Food safety and security) และสารเคมีปนเปื้อน และควรมีการพัฒนาาระบบเกษตรเพื่อตอบสนองความกินดีอยู่ดี และให้มีสมดุลที่เหมาะสมระหว่าง food, feed, fuel

๒. สนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพื่อรองรับการปฏิรูปการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับระบบการศึกษาเช่น ระบบ Governance ด้านการศึกษา การปฏิรูปการศึกษาภายใต้หลักการ “การเรียนรู้” เช่น Active Learning, Brain-based Learning การวิจัยท้องถิ่น ครุวิจัย ยูววิจัย และ LLEN หรือ โครงการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายเชิงพื้นที่เพื่อหนุนเสริมการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชน (Local Learning Enrichment Network) รวมไปถึงการปฏิรูปการเรียนรู้ของสังคม

๓. สนับสนุนการวิจัยด้านสังคม โดยเน้นงานวิจัยด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณค่าของสังคม การอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคมพหุวัฒนธรรม การวิจัยเพื่อเข้าใจอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย

๔. สร้างมูลค่าจากทุนเดิมทางสังคมและการประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมทั้งงานวิจัยด้านความมั่นคง

สนับสนุนการวิจัยเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับต่างประเทศ เช่น การติดตามสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก ความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

๑.๒ ยุทธศาสตร์การยกระดับขีดความสามารถของนักวิจัยสู่ระดับสากล

สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างความรู้พื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนาในอนาคต รวมทั้งการสร้างนักวิจัยที่มีคุณภาพสูง และสามารถผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพได้อย่างต่อเนื่องในอนาคต

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้เกิดการวิจัยเชิงวิชาการที่สามารถรองรับการพัฒนาประเทศได้ในอนาคต
๒. สร้างและพัฒนานักวิจัยที่มีคุณภาพสูงเพื่อรองรับความต้องการกำลังคนระดับคุณภาพสูงในอนาคต

แนวทางการดำเนินงาน

๑. สนับสนุนการวิจัยเชิงวิชาการ โดยมุ่งเน้นการเผยแพร่ระดับสากล รวมทั้งสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม
๒. กำหนดเส้นทางสนับสนุนการวิจัยเชิงวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาสำหรับประเทศที่มีศักยภาพ

๑.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของคนชุมชน และสังคม โดยกระบวนการวิจัย

สนับสนุนการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และดำเนินการโดยนักวิชาการร่วมกับคนในชุมชน และความร่วมมือกับภาคีต่าง ๆ ผ่านกระบวนการวิจัยโดยใช้โจทย์จากพื้นที่เป็นตัวตั้ง

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่น และสังคมมีขีดความสามารถในการใช้กระบวนการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างยั่งยืน
๒. เพื่อให้เกิดการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมทุน ระหว่างภาคที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ระดับชุมชน ตำบล จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๓. จำนวนชุมชนท้องถิ่นระดับตำบลและจังหวัด ที่มีความร่วมมือและร่วมทุนกับ สกว.

แนวทางดำเนินการ

เพื่อให้การเกิดความร่วมมือและพัฒนางานวิจัยตามความต้องการของชุมชนและท้องถิ่นได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานดังนี้

๑. สนับสนุนการวิจัยเชิงพื้นที่ โดยใช้โจทย์จากคนและชุมชนในพื้นที่เป็นตัวตั้ง เพื่อให้เกิดการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

๒. พัฒนากลไกการทำงานประสานภาคีที่สร้างใช้ข้อมูล ความรู้ ลักษณะเครือข่ายทางปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นโดยเน้นการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมทุน

๓. พัฒนาคือร่วมมือกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ดำเนินการวิจัยเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการเพื่อนำผลงานวิจัยสู่การใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศ

พัฒนาระบบบริหารจัดการงานวิจัย โดยอาศัยจุดแข็งที่ สกว. มีอยู่และโอกาสที่เปิดให้ เพื่อให้ผลงานวิจัยมีโอกาสถูกนำไปใช้ในการพัฒนาทั้งในระดับประเทศ ชุมชน และท้องถิ่น

วัตถุประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

๑. เพื่อให้ผลงานวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์ยังกลุ่มเป้าหมาย ด้วยกระบวนการที่เหมาะสม โดยใช้กลไกเดิมที่เข้มแข็งของ สกว. และพัฒนากลไกใหม่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

๒. เพื่อให้เกิดความร่วมมือและร่วมทุนระหว่างหน่วยงาน องค์กร และสถาบันการศึกษา

แนวทางดำเนินการ

เพื่อให้การบริหารงานวิจัยมีประสิทธิภาพสูงและ มีธรรมาภิบาล และสามารถผลักดันผลงานสู่การใช้ประโยชน์ได้จริง จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

๑. ให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยของ สกว. สู่กลุ่มเป้าหมายในวงกว้างด้วยรูปแบบต่าง ๆ ที่เหมาะสม

๒. พัฒนากลไกสนับสนุนการต่อยอดงานวิจัยเพื่อมุ่งสู่การใช้ประโยชน์

๓. พัฒนาคือร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเน้นการร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมทุน

๔. พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลลัพธ์และผลกระทบของการวิจัย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) จึงเป็นหน่วยงานหนึ่งในการขับเคลื่อนนักวิจัยเพื่อยกระดับความสามารถก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยการนำผลงานการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในระดับต่าง ๆ ทั้งด้านวิชาการ การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศ รวมถึงด้านอื่น ๆ เพื่อนำไปพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไป

๒. ทิศทางการสนับสนุนด้านวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เป็นหน่วยงานในการปฏิรูประบบการวิจัยของประเทศในการสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย ส่งเสริมการวิจัย กำหนดการวิจัย การจัดการองค์ความรู้จากการวิจัย ในสาขาวิชาต่าง ๆ ก่อให้เกิดกระบวนการคิด การสร้างสรรค์ พัฒนาวิธีการในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งการเชื่อมโยงกับกลุ่มผู้ใช้ประโยชน์ การเชื่อมโยงฐานข้อมูลการวิจัยของประเทศ ตลอดจนการนำผลงานการวิจัยไปใช้ประโยชน์ในระดับต่าง ๆ มาสู่การกำหนดนโยบาย แผนการดำเนินงานในการพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการผลักดันกระบวนการและกิจกรรมต่าง ๆ ในการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผลงานวิจัยที่มีคุณภาพทั้งในประเทศและต่างประเทศไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ ดังเช่นที่ผ่านมาในระบอบวิจัยได้ร่วมกันจัดงาน “การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ” (Thailand Research Expo ๒๐๑๒) ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ณ ศูนย์ประชุมบางกอกคอนเวนชันเซ็นเตอร์เซ็นทรัลเวิลด์ ราชประสงค์ กรุงเทพฯ ภายใต้แนวคิดการจัดงาน คือ “วิจัยเพื่อการเรียนรู้ สู่การนำไปใช้ประโยชน์” ให้ไปสู่กลุ่มเป้าหมายทุกระดับได้อย่างหลากหลายและครอบคลุม ซึ่งการจัดงานดังกล่าวโดยสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เป็นการแสดงออกถึงบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการวิจัยอย่างต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นเวทีแสดงผลงานวิจัยจากความร่วมมือของเครือข่ายระบบวิจัยทั่วประเทศ ในการนำเสนอผลงานและกิจกรรมการวิจัยที่มีคุณภาพในเวทีระดับชาติภายใต้ยุทธศาสตร์ที่สำคัญและเกี่ยวข้องในครั้งนี้ได้แก่

๒.๑ ยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนาของการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตามทีกลุ่มประเทศอาเซียนจะรวมกลุ่มกันเป็นสมาคมของประเทศ ๑๐ ประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งประกอบด้วย บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม ทั้ง ๑๐ ประเทศเรียกวิถีชีวิตในพื้นที่ทั้งภูมิภาคว่าเป็นประชาชนบ้านเดียวกัน และเรียกเป็นทางการว่า “ประชาคมอาเซียน” หรือ “ASEAN Community-AC” ภายใน พ.ศ. ๒๕๖๓ และต่อมาผู้นำอาเซียนได้ลงนามในปฏิญญาเซบูว่าด้วยการเร่งรัดการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนภายใน พ.ศ. ๒๕๕๘ และเพื่อเร่งรัดเป้าหมายการจัดตั้งประชาคมอาเซียนให้เร็วขึ้นอีก ๕ ปี ซึ่งประกอบด้วยสามเสาหลัก เสาหลักแรกคือประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) มีเป้าหมายให้กลุ่มประเทศในประชาคมอาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน (มีการเคลื่อนย้ายสินค้าและบริการ การลงทุน เงินทุน และแรงงานฝีมืออย่างเสรี) มีความสามารถในการแข่งขัน มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเสมอภาค และสามารถบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก เพื่อมุ่งให้อาเซียนเพิ่มอำนาจการต่อรองในเวทีการค้าโลก เสาหลักที่สอง ในการค้าประชาคมอาเซียน คือ เสาหลักประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political-Security Community-APSC) และเสาหลักที่สาม คือ เสาหลักประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC) ซึ่งการพัฒนาเศรษฐกิจของประชาคมอาเซียนนั้น จะละลายเรื่องการเมืองและความมั่นคงอาเซียน สังคม และวัฒนธรรมในอาเซียนด้วยกันเองไม่ได้ จึงต้องร่วมกันสร้างความมั่นคง สร้างความเจริญรุ่งเรือง และดำรงวิถีชีวิตอันงดงามในประชาคมอาเซียนไปพร้อม ๆ กันด้วย

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน หรือ AEC จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากความร่วมมือซึ่งต้องส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรม การค้า และการบริการ อย่างแน่นอน จะเป็นทั้งในรูปแบบของโอกาสและอุปสรรคของผู้ผลิต และผู้บริโภค ซึ่งก็คือประชาชนในกลุ่มประชาคมอาเซียน นั่นเอง กลุ่มประเทศใน AEC นี้เป็นตลาดผู้บริโภคสินค้าที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประเทศไทย มีโครงข่ายฐานการผลิต ทั้งด้านแรงงานและ

ทรัพยากรทางธรรมชาติที่เป็นประโยชน์ต่อการขยายการลงทุน ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน นับเป็นการบูรณาการทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญกับประเทศไทยอย่างมาก เนื่องจากเป็นกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่มีความใกล้ชิดไทยมากที่สุด ประเทศสมาชิกอาเซียนหลายประเทศเป็นเพื่อนบ้าน มีพรมแดนติดกัน มีวัฒนธรรมที่คล้ายคลึง มีสินค้าและบริการที่สามารถเสริมซึ่งกันและกันได้ หรือมีสินค้าบริการที่คล้ายคลึงกัน การรวมกลุ่มเป็น AEC จะทำให้เกิดตลาดในภูมิภาคที่มีขนาดใหญ่ โดยสามารถนำจุดแข็งของแต่ละประเทศมาเสริมกับจุดแข็งของประเทศไทยเพื่อสร้างประโยชน์สูงสุดในการผลิต ส่งออก และบริการ นอกจากนี้ การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะช่วยให้ประเทศสมาชิกมีความเป็นปึกแผ่นและช่วยสร้างอำนาจการต่อรองในเวทีต่าง ๆ มากขึ้น นอกจากนี้ AEC จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวในด้านการค้าและการลงทุนของไทย เนื่องจากการผลักดันมาตรการต่าง ๆ เพื่อเป็น AEC นั้น จะก่อให้เกิดการยกเลิกหรือลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด ไม่ว่าจะ เป็นอุปสรรคด้านภาษีหรือมาตรการทางการค้าอื่น ๆ ที่มีใช้ภาษี เพราะประเทศสมาชิกจะแสวงหาความร่วมมือเพื่อลด/ขจัดอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านั้น รวมถึงอำนวยความสะดวกทางการค้าและการลงทุนระหว่างกัน อีกทั้งยังจะทำให้ผู้ประกอบการไทยได้เริ่มปรับตัวและเตรียมความพร้อมพร้อมกับสถานะแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไปและใช้โอกาสที่เกิดจากการลดอุปสรรคทางการค้าและการลงทุนต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยเฉพาะสาขาที่ไทยมีความพร้อมและมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง

สำหรับเสาประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน หรือ APSC นั้น วัตถุประสงค์ในการส่งเสริมสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงในภูมิภาค ให้สมาชิกอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ให้สมาชิกสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งโดยสันติวิธี อันถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาต่าง ๆ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อมีกฎกติกาเป็นพื้นฐานภายใต้ค่านิยมร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันในการรักษาความมั่นคงและความปลอดภัยสำหรับประชาชนที่ครอบคลุมรอบด้าน และมีท่าทีร่วมกันในการปฏิสัมพันธ์กับประเทศภายนอก เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของอาเซียนในการเผชิญกับภัยคุกคามความมั่นคงทั้งในรูปแบบเดิมและรูปแบบใหม่ บนพื้นฐานของหลักการว่าด้วยความมั่นคงของมนุษย์และให้ประชาคมอาเซียนมีปฏิสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและสร้างสรรค์กับประชาคมโลกโดยให้อาเซียนมีบทบาทนำในภูมิภาคกระบวนการจัดตั้งประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน มีรากฐานมาจากการนำความร่วมมือและความตกลงของอาเซียนด้านการเมืองและความมั่นคงที่ได้ดำเนินการมาระยะหนึ่งแล้ว มาทำให้มีผลเป็นรูปธรรมและมีแบบแผนมากยิ่งขึ้น อาทิ ข้อบทต่าง ๆ ภายใต้สนธิสัญญาไมตรีและความร่วมมือกันในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สนธิสัญญาว่าด้วยการทำให้ภูมิภาคอาเซียนเป็นเขตแห่งสันติภาพ เสรีภาพและความเป็นกลางและสนธิสัญญาเขตปลอดอาวุธนิวเคลียร์ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึงการประชุมอาเซียนว่าด้วยความร่วมมือด้านการเมืองและความมั่นคงในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เป็นต้น

อีกเสาหลักคือ ประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน หรือ ASCC จะมีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งหวังเป็นประชาคมที่ให้ความสำคัญกับประชาชน เป็นสังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปัน ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี อยู่ในสภาพแวดล้อมธรรมชาติที่ดี มีสวัสดิการรักษาโรคร้าย และประชาชนมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเดียวกัน เพื่อการเสริมสร้างรากฐานและความเชื่อมโยงระหว่างกันที่แข็งแกร่งนำไปสู่ความเข้าใจของการเป็นเพื่อนบ้านที่ดี การรู้เขารู้เรา และมีความรับผิดชอบร่วมกันระหว่างประเทศสมาชิก ซึ่งจะเน้นความร่วมมือในด้านต่าง ๆ อาทิ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development) การคุ้มครองและสวัสดิการสังคม (Social Welfare and Protection) สิทธิและความยุติธรรมทางสังคม (Social Justice and Rights) ความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม (Ensuring Environmental Sustainability) การสร้างอัตลักษณ์อาเซียน (Building

ASEAN Identity) และการลดช่องว่างทางการพัฒนา (Narrowing the Development Gap) นอกจากนี้ ยังเน้นให้มีการส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเขียน นักคิดและศิลปินในภูมิภาค ตลอดจนการเสริมสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับอาเซียนในภูมิภาคโดยเฉพาะในระดับประชาชนด้วยกัน ซึ่งประเทศไทยจะได้ประโยชน์อย่างมากจากการที่รากฐานสำคัญของประชาคมอาเซียนที่ประชาชนมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน และเข้าใจถึงผลประโยชน์ที่มีร่วมกัน ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้การสร้างประชาคมอาเซียนสามารถประสบความสำเร็จด้วย

ตามที่กล่าวมาในเบื้องต้นนั้น เป็นเรื่องโอกาสของประเทศไทย ซึ่งก็ยังไม่มีการวิจัยที่ชัดเจน เพื่อนำเผยแพร่กับภาครัฐ ภาคธุรกิจ อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ขนาดเล็ก และประชาชนของไทย ที่จะต้องเป็นทั้งผู้กำหนดนโยบาย กำกับแนวทางความร่วมมือในองค์กร เป็นผู้ผลิต และผู้บริโภค รวมทั้งจะต้องเป็นผู้ได้ประโยชน์ และเสียประโยชน์อีกด้วยในเวลาเดียวกัน ปัญหาจึงอยู่ที่ว่าการเป็นผู้ได้ประโยชน์ และเสียประโยชน์นั้น แท้จริงแล้ว ความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านสังคมและวัฒนธรรมในอาเซียนนี้ หน่วยงานองค์กรใดบ้าง ธุรกิจอะไรบ้าง อุตสาหกรรมอะไรบ้าง และขนาดใด และถ้าได้ประโยชน์จริง ๆ แล้ว จะต้องพัฒนาไปในแนวทางไหน ถึงจะสร้างความร่วมมือกันอย่างแข็งแกร่งที่ยั่งยืนต่อไปได้ สำหรับในส่วนที่เสียประโยชน์ก็จะต้องเร่งปรับตัวอย่างไร ถึงจะพลิกกลับมาเป็นผู้ได้ประโยชน์ที่เสมอภาคระหว่างกันด้วยความเป็นธรรม โดยเฉพาะขั้นตอนการดำเนินการและการปฏิบัติตามในข้อตกลงหรือข้อผูกพันต่าง ๆ ที่ประเทศไทยได้ทำไปกับประเทศในกลุ่มสมาชิก จะเป็นผลดีมากกว่าผลเสียหรือไม่นั้น ยังเป็นที่กังขากับประชาชนอยู่มากในปัจจุบันนี้ ซึ่งจริง ๆ แล้วก็ไม่มีใครทราบแน่ชัดว่าข้อมูลผูกพันต่าง ๆ นี้ มีความเข้มงวดมากไปจนจะต้องเสียมากกว่าได้ประโยชน์หรือที่แท้จริงข้อผูกพันอาจจะไม่ได้เปลี่ยนอะไรเลยก็เป็นได้

ดังนั้น ความสำคัญจึงอยู่ที่การวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อความชัดเจน และเผยแพร่ให้กับหน่วยงาน องค์กร ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนของไทย และเพื่อนบ้านในอาเซียนด้วยกัน ได้รับรู้ถึงความจริงที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์กับตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งปัจจุบัน “การวิจัย” ถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ๆ ของประเทศ ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของโลกและความก้าวหน้าของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อนำความรู้มาใช้หาแนวทางปรับปรุงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศให้ดีขึ้น ด้วยเหตุนี้สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ซึ่งเป็นหน่วยงานด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศ จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนาของการเป็นประเทศใน AEC โดยให้ความสำคัญทั้งสามเสาหลักคือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมืองและความมั่นคง ด้านสังคมและวัฒนธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมในด้านต่าง ๆ ในการเปิดรับกับการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้เพื่อให้ประเทศไทยมีความพร้อมในด้านดังกล่าว และเป็นเครื่องมือให้ประเทศ กับความร่วมมือกันในด้านเศรษฐกิจในภูมิภาคมีความเข้าใจกัน เกิดความสามัคคีปรองดองจนไม่มีการก้าวก่ายหรือรุกรานด้วยการใช้กำลังทางทหาร รวมถึงเพื่อให้เกิดความร่วมมือในด้านการอุตสาหกรรมป้องกันประเทศในภูมิภาค รวมทั้งความร่วมมือทางวัฒนธรรม และศาสนาต่างกัน ซึ่งแผนงานวิจัยนี้จะช่วยค้นหาข้อเท็จจริงและสามารถเสริมสร้างความเข้าใจกัน ลดความขัดแย้งระหว่างกันได้ ตลอดจนสามารถสร้างความร่วมมือกันระหว่างประชาคมอาเซียนได้อย่างแน่นแฟ้น

๒.๒ ยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมคือสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งเป็นรูปธรรมและนามธรรม สิ่งที่เราเห็นได้ด้วยตาและไม่สามารถเห็นได้ด้วยตาทั้งที่เป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์จากความหมายดังกล่าว สามารถแบ่งสิ่งแวดล้อมได้เป็น ๒ ประเภทคือ สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Natural environment) และ สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-Made Environment) สำหรับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ (Natural Environment) ยังแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทย่อยคือสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (หรือสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีชีวิตได้แก่ บรรยากาศอุทกภาคธรณีภาคหรือเปลือกโลก ฯลฯ) และสิ่งแวดล้อมที่มีชีวิต (ได้แก่ พืชสัตว์และมนุษย์) และ สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น (Man-Made Environment) แบ่งได้ ๒ ประเภทดังนี้สิ่งแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม (ได้แก่ บ้านเรือนถนนสนามบินเขื่อนโรงงานวัด ฯลฯ) และสิ่งแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (ได้แก่ ขนบธรรมเนียม ประเพณีวัฒนธรรมศาสนากฎหมายระบบเศรษฐกิจการเมืองการปกครอง เป็นต้น) สิ่งแวดล้อมดังกล่าวจะมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอโดยเฉพาะมนุษย์เป็นตัวการสำคัญยิ่งที่ทำให้สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงทั้งในทางเสริมสร้าง และทำลาย

ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดการบริโภคทรัพยากร อย่างฟุ่มเฟือยโดยไม่คำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัวของทรัพยากรธรรมชาติ จึงเป็นเหตุให้มีการ สูญเสียทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้น ยังมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสะสมใน ชั้นบรรยากาศมากเกินกว่าที่เคยเกิดขึ้นในกระบวนการตามธรรมชาติ ก่อให้เกิดภัยพิบัติอย่างมากในทุกภูมิภาค ของโลก และมีแนวโน้มที่จะทวีความถี่ของการเกิดและมีระดับความรุนแรงที่เพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อด้าน เศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สร้างความเสียหายต่อประเทศเป็นอย่างมาก ปัญหา สิ่งแวดล้อมขยายวงกว้างและกลายเป็นปัญหาที่ไร้พรมแดนมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น ทั้งสาเหตุและ ผลกระทบดังเช่นที่ปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ปัญหา หมอกควัน เป็นต้น แม้ว่าประเทศไทยมีกฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยกำกับการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แต่ก็ยังไม่มีประสิทธิภาพและทันสมัยหรือข้อบังคับต่าง ๆ ยังไม่มีผลบังคับ ใช้ตามกฎหมาย ตลอดจนยังไม่มีแนวทางที่ชัดเจนอย่างแท้จริงที่จะทำให้ประเทศไทยลดปัญหาหรือบรรเทา ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้ เพื่อให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้รับการแก้ไข บรรเทา รวมถึงการฟื้นฟูสภาพ สิ่งแวดล้อมสู่คุณภาพดีพร้อมกับการพัฒนาประเทศชาติอย่างยั่งยืนสืบไปดังนั้น เพื่อเป็นการบริหารจัดการ ให้กับประเทศไทยมีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลเป็นธรรมและมีประสิทธิผล รวมถึง การอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการเสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชน

๒.๓ ยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านการจัดการน้ำ

ทรัพยากรน้ำถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างมากกับประเทศไทยของเราซึ่งประเทศไทยจัดได้ ว่าเป็นประเทศเกษตรกรรมดังนั้น การใช้น้ำจึงมีความสำคัญในการประกอบอาชีพกสิกรรมซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำรัสเมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๒๘ ณ พระตำหนักสวนจิตรลดาว่า “...หลัก สำคัญต้องมีน้ำบริโภคน้ำใช้น้ำเพื่อการเพาะปลูกเพราะว่าชีวิตอยู่ที่นั่นถ้ามีน้ำคนอยู่ได้ถ้าไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้ไม่มี ไฟฟ้าคนอยู่ได้แต่ถ้าไม่มีไฟฟ้ามไม่มีน้ำคนอยู่ไม่ได้...”

โดยอาจกล่าวได้ว่า ในปัจจุบันน้ำถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีความสำคัญอย่างมาก โดยเมื่อ ๒๕๕๐ ถือว่าน้ำเป็นวาระแห่งชาติซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากทรัพยากรน้ำเป็นสาเหตุหลักคือการบริหารจัดการน้ำ อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะเป็นปัญหาการขาดแคลนน้ปัญหาอุทกภัยปัญหาน้ำเสียปัญหาการบริหารจัดการ

แนวคิดต่าง ๆ ที่จะแก้ปัญหการบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน จะต้องมีการบูรณาการหลาย ๆ หน่วยงานและสหวิชาการ โดยการนำการวิจัยมาช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวว่าจะเป็นวิธีที่ยั่งยืนและเหมาะสมที่สุด

การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องใช้ฐานข้อมูลจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำ โดยข้อมูลนั้น ๆ จะต้องครบถ้วน ทันสมัย และใช้กระบวนการวิจัยเพื่อค้นหาความจริงเกี่ยวกับปัญหา ความจำเป็น และสาเหตุ รวมทั้งนวัตกรรมที่เป็นผลการวิจัย ซึ่งความรู้เทคนิควิธีการและเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้ตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ

สภาพปัญหาหลักการจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติที่เกิดขึ้นโดยทั่ว ๆ ไป จะประกอบด้วย

๑. ปัญหาขาดแคลนน้ เกิดการขาดแคลนอันเป็นผลเนื่องจากการตัดไม้ทำลายป่า ทำให้ปริมาณน้ำฝนน้อยลงฝนตกน้อยเกินไป เกิดภาวะฝนทิ้งช่วงและฝนตกไม่สม่ำเสมอตลอดทั้งปี บางฤดูก็ประสบปัญหาการขาดแคลนน้เนื่องจากภัยแล้ง ลักษณะภูมิประเทศก็เป็นสาเหตุหนึ่ง เช่น ดินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีลักษณะไม่อุ้มน้ำ พื้นที่ป่าไม้ถูกทำลายไม่สามารถดูดซับน้ำฝนที่ตกลงมากักเก็บไว้ได้ การขาดการวางแผนการใช้ น้ำที่เหมาะสม การขาดความร่วมมือจากประชาชนในการบำรุงรักษาแหล่งน้ำ ปัญหามลพิษทางน้ำ การเพิ่มปริมาณการใช้น้ำเพื่ออุปโภคบริโภค เพื่อการเกษตร เพื่ออุตสาหกรรม ล้วนก่อให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ทั้งสิ้น ปัญหาการขาดแคลนน้ จะทำให้เกิดการขาดแคลนน้ในการอุปโภคบริโภค ทำลายแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ เกิดภาวะดินเค็ม เกิดความแห้งแล้ง ทำให้การเจริญเติบโตของพืชหยุดชะงัก หน้าดินถูกกัดเซาะเกิดการพังทลายของหน้าดิน ขาดน้ำเพื่อการผลิตกระแสไฟฟ้าเพื่อการเกษตร อุตสาหกรรม เกิดมลพิษทางน้ำ อุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น เกิดความแห้งแล้งเสียหายต่อพืชเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์

๒. ปัญหาน้ำท่วม น้ำท่วมเป็นภัยทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นบ่อยครั้งในประเทศไทย นำมาซึ่งความเสียหายให้แก่ชีวิตและทรัพย์สินเป็นอย่างมากมีสาเหตุการเกิดได้หลาย ๆ กรณีคือ

๒.๑ สาเหตุจากธรรมชาติ ฝนตกหนักติดต่อกันเป็นระยะเวลาาน อัตราการไหลของน้ำลงสู่ทะเลมหาสมุทรเป็นไปอย่างช้า ๆ ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม เกิดภาวะน้ำทะเลหนุน เกิดแผ่นดินไหว ภูเขาไฟระเบิด เกิดพายุหมุน เป็นต้น

๒.๒ สาเหตุจากการกระทำของมนุษย์ เช่น การตัดไม้ทำลายป่า การขยายตัวของพื้นที่เมือง การบุกรุกพื้นที่เพื่อทำการเกษตรปิดพื้นที่ทางไกลของน้ำ การถมคูคลองระบายน้ำ เพื่อการทำบ้านจัดสรร สร้างถนนขาดการจากระบบการระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพปัญหาน้ำท่วมจะส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของมนุษย์หลาย ๆ ด้าน คือ บ้านเรือนที่อยู่อาศัย สิ่งก่อสร้าง ถนนหนทางถูกทำลาย ประชาชนสัตว์เลี้ยงล้มตาย พืชทางการเกษตรเสียหาย เกิดโรคระบาด มลพิษทางน้ำ ดินเกิดพังทลาย สิ้นเปลืองงบประมาณในการทำความสะอาดก่อสร้าง ซ่อมแซม เป็นต้น

๓. ปัญหาน้ำเสียโดยแบ่งแหล่งกำเนิดน้ำเสียจาก ๓ แหล่ง คือ

๓.๑ น้ำเสียจากชุมชน เป็นน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของประชาชนในชุมชน โดยมีแหล่งกำเนิดมาจากอาคารบ้านเรือน ร้านค้าพาณิชยกรรม ตลาดสด ร้านอาหาร

สถาบันการศึกษา สถานที่ราชการ โรงแรม โรงเรียน ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น ความสกปรกในชุมชนส่วนใหญ่เป็นอินทรีย์สารที่ย่อยสลายได้โดยกระบวนการธรรมชาติ

๓.๒ น้ำเสียจากอุตสาหกรรม เป็นน้ำเสียที่เกิดขึ้นจากกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นน้ำล้างในกระบวนการผลิตต่าง ๆ ซึ่งมีคุณสมบัติแตกต่างกันตามประเภทของอุตสาหกรรม น้ำเสียอุตสาหกรรมบางแห่งอาจปนเปื้อนโลหะหนัก หรือสารประกอบที่ต้องอาศัยกระบวนการบำบัดที่ซับซ้อนกว่าน้ำเสียชุมชน

๓.๓ น้ำเสียจากการเกษตร เป็นน้ำเสียที่เกิดจากกิจกรรมทางการเกษตร เช่น น้ำเสียจากการล้างคอกสัตว์เลี้ยง เช่น คอกหมู คอกวัว เล้าไก่ น้ำเสียจากนาข้าว จากฟาร์มเลี้ยงกุ้ง เป็นต้น โดยน้ำเสียจากเกษตรกรรมส่วนใหญ่จะปนเปื้อนสารเคมี ยาฆ่าแมลง หรือปุ๋ย

๒.๔ ยุทธศาสตร์การวิจัยประเด็นด้านพลังงานและภาวะโลกร้อน

ปัจจุบันประเทศไทยมีการนำเข้าทรัพยากรทางด้านพลังงานสูงขึ้นโดยเฉพาะน้ำมันก๊าซธรรมชาติ ถ่านหินและยังนำเข้าไฟฟ้าจากประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วยทำให้ต้องสูญเสียเงินตราต่างประเทศและมีผลกระทบต่อสถานะความมั่นคงด้านพลังงานของประเทศเป็นอย่างมากจากราคาน้ำมันที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นรวมทั้งราคาก็มีความผันผวนที่รุนแรงทำให้การบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคของประเทศที่มีสัดส่วนการพึ่งพาพลังงานจากภายนอกสูงขึ้นจึงทำให้ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศในขณะเดียวกันสถานการณ์แนวโน้มการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคพลังงานในปัจจุบันได้ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิโลกสูงถึง ๖ องศาเซลเซียสโดยเฉลี่ยในระยะยาวจึงจำเป็นต้องมีมาตรการเพื่อลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเร่งด่วน

ประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมซึ่งมีผลผลิตทางการเกษตรและผลผลิตเหลือใช้ทางการเกษตรที่มีศักยภาพสูงสามารถนำมาใช้เป็นพลังงานทดแทนได้เช่นกากอ้อยเยและกะลาปาล์มแกลบและซังข้าวโพดสามารถผลิตใช้เป็นเชื้อเพลิงให้พลังงานความร้อนสำหรับใช้ในกระบวนการผลิตอุตสาหกรรมส่วนกากน้ำตาลอ้อยและมันสำปะหลังใช้ผลิตเอทานอลน้ำมันปาล์มและสเตอรินใช้ผลิตไบโอดีเซล เป็นต้น นอกจากนี้ประเทศไทยยังมีแหล่งพลังงานจากธรรมชาติที่จัดเป็นพลังงานหมุนเวียน เช่น ไฟฟ้าพลังน้ำขนาดเล็ก พลังลมและพลังงานแสงอาทิตย์ที่สามารถใช้ผลิตพลังงานทดแทนซึ่งจะส่งผลดีต่อสิ่งแวดล้อมในการลดภาวะโลกร้อนได้ปัจจัยสำคัญที่ผลักดันการพัฒนาพลังงานที่สามารถทดแทนในประเทศไทยได้คือความจำเป็นในการจัดหาแหล่งพลังงานให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศที่เพิ่มขึ้นตลอดทุกปีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรที่นำมาใช้เป็นพลังงานทดแทนเพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากต่างประเทศซึ่งนำมาใช้ในเชิงพาณิชย์ และลดปัญหาจากวิกฤตการณ์โลกร้อน

ทั้งนี้ กลยุทธ์ทางการวิจัยเกี่ยวกับภาวะโลกร้อนและพลังงานของประเทศควรมุ่งเน้น ๑๑ กลยุทธ์อันได้แก่ ๑) เทคโนโลยีการเพิ่มประสิทธิภาพพลังงานและการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ๒) เทคโนโลยีพลังงานหมุนเวียน ๓) เทคโนโลยีเชื้อเพลิงขนส่งทางเลือก ๔) เทคโนโลยีพลังงานสะอาดจากเชื้อเพลิงฟอสซิล ๕) เทคโนโลยีระบบไฟฟ้ากำลังและการเก็บสะสมพลังงาน ๖) เทคโนโลยีพลังงานชนบท ๗) เทคโนโลยีพลังงานนิวเคลียร์เพื่อการผลิตไฟฟ้า ๘) เทคโนโลยีการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก ๙) เทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขในภาวะโลกร้อน ๑๐) ตัวแบบ (Model) ความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงานกับภาวะโลกร้อน และ ๑๑) การจัดการภาวะภัยพิบัติภายใต้ภาวะโลกร้อนซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ในการกำหนดกลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยลดยุทธศาสตร์เกี่ยวกับภาวะโลกร้อนที่ต้องการให้คนในสังคมมีความรู้และจิตสำนึกเกี่ยวกับ

ผลกระทบอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศและการใช้พลังงานอย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดการประหยัดเงินตราต่างประเทศในการนำเข้าพลังงาน และก่อให้เกิดความมั่นคงทางด้านพลังงาน ลดการขาดแคลนพลังงานและลดมลพิษจากการใช้พลังงาน รวมทั้งลดค่าใช้จ่ายด้านพลังงานของประเทศ และลดมลพิษจากการใช้พลังงาน ลดความสูญเสียต่อชีวิตและทรัพย์สิน

ทิศทางการพัฒนาสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอยู่ระหว่างดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖ ซึ่งขณะนี้สำนักงานฯ กำลังดำเนินการจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ โดยคณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติของสำนักงานฯ ให้เกิดเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดกรอบหรือแนวทางในการพัฒนาให้ครอบคลุมภารกิจหลักของสภาผู้แทนราษฎร ดังนี้

อำนาจหน้าที่ (Authority)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการประจำทั่วไปของสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภา

วิสัยทัศน์ (Vision)

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร “เป็นองค์กรที่เป็นเลิศในการส่งเสริมและสนับสนุนภารกิจของสถาบันนิติบัญญัติให้ก้าวหน้า ทันสมัย โปร่งใส และเป็นธรรมเพื่อประโยชน์สูงสุดของปวงชน”

พันธกิจ (Missions)

๑. สนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
๒. สนับสนุนงานรัฐสภาต่างประเทศให้มีบทบาทนำในเวทีประชาคมอาเซียน และรัฐสภาระหว่างประเทศ
๓. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนและพัฒนาประชาธิปไตยอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค

เป้าหมาย (Goals) ๒๕๕๗-๒๕๖๐

๑. เป็นองค์กรมืออาชีพ
๒. เป็นองค์กรสนับสนุนให้สมาชิกรัฐสภาและคณะผู้แทนไทยมีบทบาทนำในประชาคมอาเซียนและรัฐสภาระหว่างประเทศ
๓. เป็นองค์กรที่มีศักยภาพในการส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางการเมืองและการพัฒนาประชาธิปไตยอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค

๔. เป็นแหล่งเรียนรู้และบริการข้อมูลด้านนิติบัญญัติที่ถูกต้อง ทันสมัย ครบถ้วน สามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก รวดเร็ว

๕. เป็นองค์กรส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรม

๖. เป็นองค์กรส่งเสริมการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล

๗. เป็นองค์กรส่งเสริมสร้างความผาสุกให้กับบุคลากร

๘. มีอาคารรัฐสภาที่ทันสมัยและมีระบบการรักษาความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล

ประเด็นยุทธศาสตร์ในการขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายในปี ๒๕๕๗-๒๕๖๐

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

สนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติอย่างมืออาชีพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

สนับสนุนรัฐสภาให้มีบทบาทนำในเวทีประชาคมอาเซียนและรัฐสภาระหว่างประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนและพัฒนาประชาธิปไตยอย่างเป็นธรรมและเสมอภาค

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔

พัฒนาองค์กรมุ่งสู่การเป็น SMART Parliament

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕

พัฒนาองค์กรและบุคลากรให้มีขีดสมรรถนะสูง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖

สนับสนุนการก่อสร้างอาคารรัฐสภาแห่งใหม่ให้ทันสมัย และพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยตามมาตรฐานสากล

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยและสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้ความสำคัญในการสนับสนุนการวิจัยทุกระดับ เพื่อสามารถสร้างเครือข่ายงานวิจัยให้กว้างขวาง โดยการสร้างความเชื่อมโยงฐานข้อมูลการวิจัยทั่วประเทศรวมถึงการส่งเสริมการวิจัยเพื่อการเรียนรู้ ทั้งในส่วนของผลงานวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ ด้านการเกษตร และด้านสังคม เป็นต้น โดยมุ่งเน้นให้มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

ทั้งนี้ การจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีทิศทางในการพัฒนาและปฏิบัติราชการตามแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานฯ ให้เกิดความชัดเจนสามารถตอบสนองการปฏิบัติตามภารกิจของสภาผู้แทนราษฎรและรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเอื้อประโยชน์สุขต่อประชาชนและประเทศชาติต่อไปข้างหน้าได้อย่างแท้จริง จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนางานวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้มากยิ่งขึ้น ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์สนับสนุนกระบวนการนิติบัญญัติอย่างมืออาชีพ ซึ่งควรดำเนินการกำหนดแผนการวิจัยของสำนักงานให้เป็นรูปธรรมทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว โดยมุ่งเน้นการวิจัยและพัฒนาที่ตอบสนองพันธกิจใน ๒ เรื่องสำคัญคือ ๑) การสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภาและคณะกรรมการธิการ และ ๒) การสนับสนุนข้อมูลการวิจัยและพัฒนาในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

แนวทางการพัฒนางานวิจัยของรัฐสภา

การรวบรวมและประมวลผลสัมภาษณ์นักวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนางานวิจัยของรัฐสภา เป็นการรวบรวมบทสัมภาษณ์ในมุมมองและแนวคิดของทิศทางการวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ เช่น ในสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การบริหารจัดการ จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ โภชนาการ อักษรศาสตร์ ครุศาสตร์ ส่วนสายด้านวิทยาศาสตร์ ได้แก่ สาขาวิชาเคมี และด้านเคมีชีวภาพซึ่งความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของนักวิจัยสาขาวิชาต่าง ๆ มีประโยชน์อย่างมากในการกำหนดทิศทางการวิจัยของรัฐสภาและเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งยังเป็นแนวทางในการพัฒนางานด้านวิชาการของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์และเป็นแหล่งข้อมูลที่เกิดประโยชน์และมีคุณค่าซึ่งข้อมูลเหล่านี้สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานนำไปสู่ข้อเสนอแนะหรือเป็นแนวทางต่อพัฒนางานข้อมูลด้านวิจัยของรัฐสภาให้มีความหลากหลาย สามารถเป็นข้อมูลสนับสนุนการดำเนินงานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดต่อไปในอนาคต

ทั้งนี้ จากการรวบรวมบทสัมภาษณ์นักวิจัยทั้งหมดสามารถวิเคราะห์และสรุปสาระสำคัญในประเด็นรายละเอียดต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานนิติบัญญัติ หรือการกำหนดนโยบายของหน่วยงานรวมทั้งเป็นข้อมูลให้กับฝ่ายผู้บริหารในการวางแผนการดำเนินงานแต่ละด้านอย่างเป็นระบบ ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากการประมวลผลสัมภาษณ์ของนักวิจัยดังกล่าว สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ๆ ได้ ดังนี้

๑. ข้อมูลโดยรวมของนักวิจัย

๒. ความคิดเห็นในการพัฒนางานวิจัย

๒.๑ ความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญการวิจัย

๒.๒ ความคิดเห็นในประเด็นปัญหาและอุปสรรคของงานวิจัยในประเทศไทย

๒.๓ ความคิดเห็นในประเด็นการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

๒.๔ ความคิดเห็นในประเด็นทิศทางการสนับสนุนงานวิจัยให้กับรัฐสภา

๒.๕ ความคิดเห็นในประเด็นทางการพัฒนางานวิจัยในอนาคต

๒.๖ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. ข้อมูลโดยรวมของนักวิจัย

จากการรวบรวมข้อมูลของนักวิจัย (คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในวงงานรัฐสภา) จำนวนทั้งสิ้น ๔๔ คน จำแนกเป็น เพศชาย จำนวน ๒๘ คน เพศหญิง จำนวน ๑๕ คน และสมณเพศ ๑ รูป สามารถจำแนกผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วย ผู้บริหาร (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) คณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา รัฐสภา หรือผู้ทรงคุณวุฒิ และข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรรวมทั้งนักวิจัยในสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์

และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การบริหารจัดการ จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ โภชนาการ อักษรศาสตร์ ครุศาสตร์ และนักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ในสาขาวิชาเคมี และด้านเคมีชีวภาพ เป็นต้น

๒. ความคิดเห็นในการพัฒนางานวิจัยได้แก่

๒.๑ ความคิดเห็นในประเด็นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวิจัย

จากการประมวลผลการวิเคราะห์นักวิจัยในประเด็นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการวิจัย ซึ่งนักวิจัยทุกคนมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือ การให้ความสำคัญกับผลงานการวิจัยเป็นอย่างมาก ซึ่งถือว่าเป็นศาสตร์สูงสุดในการพัฒนาประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ หรือด้านอื่น ๆ เนื่องจากข้อมูลผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการบริหาร หรือการตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ อันเป็นประโยชน์และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจาก การวิจัย (Research) เป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่ต้องการศึกษา ซึ่งการดำเนินการศึกษาวิจัยอย่างมีขั้นตอนเป็นระบบทำให้ข้อมูลที่ได้ถูกต้องแม่นยำ จึงถือว่าการวิจัยมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาองค์กรในการแสวงหาองค์ความรู้หรือแนวทางการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรอย่างเป็นระบบ รวมถึงการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ เนื่องจากข้อมูลหรือข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษาวิจัยเมื่อทำการวิเคราะห์ สังเคราะห์แล้ว จะต้องเป็นข้อมูลที่สามารถทำความเข้าใจง่าย และสามารถนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมได้อย่างแท้จริง

นอกจากนี้นักวิจัยยังมีความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาวิจัยในทุกสาขาวิชา เนื่องจากข้อมูลที่ได้สามารถนำมาเชื่อมโยงบูรณาการร่วมกันได้ ดังเช่น ผลการศึกษาวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ส่วนใหญ่เป็นการวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรม และพฤติกรรมของมนุษย์ โดยนำเอาวิธีการทางวิทยาศาสตร์มาช่วยในการวิจัย ซึ่งการศึกษาด้านสังคม จะเป็นในเรื่องของการศึกษาชุมชน หรือคนในสังคม หรือองค์กร เป็นต้น ข้อมูลที่ได้จึงเป็นการอธิบายเชิงเหตุและผลมากกว่าว่าทำไมถึงเป็นเช่นนั้น และเป็นเพราะอะไร ส่วนข้อค้นพบสามารถนำไปสู่การปฏิบัติหรือดำเนินการในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกวิธี ส่วนผลการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์จะเป็นเรื่องที่ทำทนายและเป็นแรงผลักดันให้นักวิจัยมีความพยายามทำการศึกษาค้นคว้า โดยใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการวิจัยที่เที่ยงตรงและที่สำคัญคือสามารถควบคุมได้ทำให้ผลการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ได้รับความเชื่อถือเป็นอย่างมาก โดยจะมีวิธีการวิเคราะห์อาศัยหลักวิชาการทางวิทยาศาสตร์ อย่างเช่นกรณีประเทศไทยมีทรัพยากรธรรมชาติหรือพืชสมุนไพรหลายชนิดจึงจำเป็นต้องศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อแยกแยะและหาลักษณะประกอบทางเคมีและศึกษาฤทธิ์ทางชีวภาพขององค์ประกอบนั้น ๆ ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในด้านต่าง ๆ ได้ เช่น การเกษตร ผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ใช้ทางการแพทย์ หรือผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ก็จะส่งผลให้สมุนไพรชนิดนั้น ๆ สามารถพัฒนาเป็นพืชเศรษฐกิจทำให้เกิดการบูรณาการกันได้ซึ่งก็เป็นผลจากการศึกษาวิจัยโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

๒.๒ ความคิดเห็นในประเด็นปัญหาและอุปสรรคของงานวิจัยในประเทศไทย

นักวิชาการส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันสรุปได้ว่า

๑. ปัญหาการขาดแคลนนักวิจัย ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีสถาบันวิจัยต่าง ๆ แต่ยังไม่สามารถผลิตงานวิจัยได้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ อาจเป็นเพราะมีงบประมาณในการวิจัยจำกัด หรือจำนวนค่าตอบแทนนักวิจัยกำหนดไว้ไม่ก่อให้เกิดแรงจูงใจ ซึ่งส่วนใหญ่งานวิจัยของไทยจะเน้นให้การสนับสนุนหรือให้ความสำคัญกับการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ของฝ่ายบริหารหรือส่วนกลางมากกว่า

๒. ขาดงบประมาณในการสนับสนุนให้เพียงพอ โดยเฉพาะระดับรากหญ้าที่ต้องสนับสนุนนักวิจัยท้องถิ่นเนื่องจากอยู่กับชุมชนทำให้ทราบปัญหาหรือความต้องการของชุมชนเป็นหลัก ซึ่งที่ผ่านมา นักวิจัยรุ่นใหม่ในระดับรากหญ้าไม่มีเงินสนับสนุนการทำวิจัยที่เพียงพอที่จะสามารถสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีได้

๓. ขาดการประชาสัมพันธ์หรือเผยแพร่ผลงานสู่สาธารณชนภาครัฐจะต้องสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีคุณภาพหรือที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือเผยแพร่สู่ชุมชนให้ครอบคลุม ทั้งนี้ จากข้อเท็จจริงพบว่าผลงานการศึกษาวิจัยที่เสร็จแล้วมิได้ถูกนำไปเผยแพร่หรือใช้ประโยชน์ ในกรณีเมื่อขอทุนสนับสนุนและเมื่อผลงานวิจัยแล้วเสร็จและส่งให้ต้นสังกัดที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัยนั้นแล้ว แต่กลับมิได้นำไปสู่การปฏิบัติหรือเผยแพร่ผลงานดังกล่าวก็อาจจะถูกมองว่า “วางไว้บนหิ้ง” ดังนั้น ควรต้องบอกกล่าวให้สาธารณชนได้รับทราบภายใต้ข้อมูลข่าวสารจึงจำเป็นต้องหาช่องทางในการเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อจะได้เป็นการกระจายองค์ความรู้ที่ได้จากข้อค้นพบในงานวิจัยในแต่ละเรื่องสามารถไปถึงมือผู้ใช้ประโยชน์หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง อันจะนำไปสู่การปฏิบัติจริงซึ่งจะช่วยให้งานวิจัยบรรลุประโยชน์สูงสุด

๔. ผลงานการวิจัยขาดคุณภาพเนื่องจากนักวิจัยได้รับข้อมูลในการศึกษาวิจัยไม่ตรงตามข้อเท็จจริง ซึ่งพบว่าในประเด็นการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับด้านการเมืองการปกครองไม่สามารถนำไปสู่การพัฒนาการเมืองการปกครองของไทยอันเกิดจากปัจจัยหลายด้านทำให้การวิจัยด้านรัฐศาสตร์ไม่สามารถค้นพบข้อเท็จจริงที่จะนำไปสู่การพัฒนาการเมืองการปกครองของไทยได้อาจเกิดจากการที่คนไทยไม่ชอบความเป็นวิชาการ อาจมีนิสัยไม่ใฝ่รู้แสวงหาข้อมูล จึงเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าข้อมูลที่ได้มาจากการตอบคำถามไม่ตรงกับข้อเท็จจริง หรืออาจรวมถึงนักวิจัยอาจขาดการวางแผนที่ดี ขาดความตั้งใจ ความจริงจังในการศึกษาวิจัย

๕. ด้านบุคลากรหรือนักวิจัยพบว่า นักวิจัยส่วนใหญ่ยังขาดประสบการณ์ และขาดการประสานงานร่วมกันต้องสร้างความร่วมมือระหว่างนักวิจัยที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ และการสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ควรมีการบูรณาการองค์ความรู้จากนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญจะทำให้งานวิจัยมีมุมมองที่ครอบคลุม และสร้างคุณค่าให้กับงานวิจัยในเรื่องนั้น ๆ ได้มากขึ้น

๒.๓ ความคิดเห็นในประเด็นการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่กล่าวในทำนองเดียวกันว่า การวิจัยในปัจจุบันมุ่งเน้นการพัฒนาองค์ความรู้บนพื้นฐานของการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ทั้งเชิงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม โดยจะมุ่งเน้นเชิงพาณิชย์มากกว่าสังคม เช่น มีการพัฒนาด้านนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มมูลค่าเชิงพาณิชย์ ส่วนด้านสังคมจะให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาส่วนรวมของประชาชน หรือชุมชน ได้แก่

๑. ความเดือดร้อนของประชาชน ปัญหาสังคม พฤติกรรมของคนในสังคม ซึ่งปัญหาที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมเราในขณะนี้ก็คือปัญหาทางการเมืองจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องหาทางออกด้วยการศึกษาวิจัยเพื่อนำเสนอข้อมูลความเห็นในเชิงวิชาการ หรือเผยแพร่สู่สาธารณชนในวงกว้างเพื่อทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

๒. ปัญหาด้านสุขภาพ ผลการวิจัยสามารถนำไปประชาสัมพันธ์ เช่น การรณรงค์ในเรื่องของด้านสุขภาพของประชากรไทย เกี่ยวกับภาวะโภชนาการขาดสารอาหาร โภชนาการกิน ต้องสร้างองค์ความรู้ทุกระดับเกี่ยวกับการบริโภคอาหารเพื่อประโยชน์เชิงสุขภาพ สามารถเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีได้

๓. การวิจัยท้องถิ่น เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน โดยควรมุ่งเน้นหรือให้ความสำคัญการพัฒนาการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่ภาคประชาชนเนื่องจากในอนาคตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีบทบาทมากขึ้นในการบริหารราชการของประเทศ

๔. การวิจัยภาคเกษตร ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรมควรให้ความสำคัญในปัจจัยพื้นฐานที่จำเป็นต่อการผลิตในแต่ละพื้นที่เกษตรกรรมของประเทศ รวมถึงสร้างความหลากหลายของผลผลิตตามปัจจัยทางชีวภาพ และสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการผลิต เพื่ออนุรักษ์และสร้างจุดเด่นของผลิตผลของแต่ละท้องถิ่น (Good source of origin) ให้เกิดขึ้น

๒.๔ ความคิดเห็นในประเด็นทิศทางการสนับสนุนงานวิจัยให้กับรัฐสภา

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ได้เสนอแนวมุมมองของหน่วยงานสนับสนุนสถาบันนิติบัญญัติว่า จำเป็นจะต้องใช้องค์ความรู้หลากหลายทั้งในด้านกฎหมาย ด้านวิชาการเฉพาะสาขา งานด้านเลขานุการและอื่น ๆ ซึ่งการวิจัยจะช่วยให้มีการพัฒนาศักยภาพทางวิชาการเป็นการขยายพรมแดนของความรู้ออกไปภายใต้กระบวนการคิดอย่างมีระบบ ผลการค้นพบจะช่วยให้การปรับปรุงและพัฒนากระบวนการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากขึ้นและการนำเสนอข้อมูลหรือการให้บริการข้อมูลจะต้องเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาโดยตรง เช่น ข้อมูลประกอบการพิจารณางบประมาณ ข้อมูลประกอบการประชุม คณะกรรมาธิการ เป็นต้นซึ่งการสนองตอบความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภา รูปแบบของการศึกษาวิจัยจะต้องเป็นการวิจัยที่สามารถหาคำตอบของปัญหาได้รวดเร็ว และนำมาใช้ตอบปัญหาได้ในช่วงเวลาที่เหมาะสม และต้องตรงประเด็น (Validity) และเชื่อถือได้ (Reliability) ประกอบกับหน่วยงานด้านนิติบัญญัติถือเป็นบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาบริหารราชการแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ทิศทางการวิจัยจึงควรสนับสนุนให้องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องมีความเข้มแข็ง ทั้งความรู้ในด้านกฎหมายและการบริหารจัดการภาครัฐ

ทั้งนี้จากการประมวลบทสัมภาษณ์ที่นักวิจัยได้นำเสนอแนวความคิดเห็นในประเด็นการสนับสนุนงานวิจัยให้กับรัฐสภานั้นสามารถสรุปได้ ดังนี้

๑. ปัจจุบันประเทศไทยเกิดปัญหาความแตกแยกของอุดมการณ์ทางการเมือง ดังนั้นรัฐสภาจึงควรสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยที่มุ่งนำเสนอให้เกิดอุดมการณ์ความรัก ความสามัคคีของคนในชาติ นักวิจัยจำเป็นต้องเข้าใจประวัติศาสตร์ซึ่งถือเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นบนพื้นฐานปัจจัยของการแก้ปัญหาทางการเมืองที่ควรอธิบายด้วยความเที่ยงธรรมและซื่อตรง

๒. รัฐสภาเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางอำนาจของประชาชนจะต้องติดตามแสวงหาแนวทางสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้คนในสังคมไทยได้ศึกษาหรือเรียนรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขให้มากและกว้างขวางในการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ และแสวงหาแนวทางการพัฒนาและความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในการทำหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ และการศึกษาวิจัยทางรัฐศาสตร์ทุกรูปแบบเพื่อขับเคลื่อนงานพัฒนาทางการเมืองการปกครองของไทยให้มีความก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาอารยประเทศ

๓. ควรมีการวิจัยทางการพัฒนากฎหมาย และกระบวนการยุติธรรมอย่างต่อเนื่อง ในการสนับสนุนการตรากฎหมาย การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย และการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน การจะขับเคลื่อนในการสนับสนุนภารกิจของสถาบันนิติบัญญัติจะต้องมีข้อมูลทางวิชาการที่ชัดเจนต่อแนวทางการพัฒนามาสนับสนุนในแต่ละด้าน โดยเฉพาะการศึกษาและพัฒนาทฤษฎีแห่งกฎหมายที่มีความบกพร่องหรือมีการบังคับใช้ที่ไม่มีประสิทธิภาพ และการศึกษากฎหมายใหม่ เช่น กฎหมายที่มีองค์ประกอบด้านเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องหรือกฎหมายที่ต้องมีการศึกษาหรือพัฒนา

๔. ควรทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบในการศึกษาพฤติกรรมนักรการเมือง ผู้นำทางการเมือง พรรคการเมือง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภาในแต่ละยุคแต่ละสมัย รวมถึงควรส่งเสริมการศึกษาวิจัยด้านสิทธิมนุษยชน การกระจายอำนาจ ขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคม อาเซียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ฯลฯ เพราะผลการศึกษาที่ได้จะเป็นคลังข้อมูล เป็นศูนย์กลางข้อมูลอำนาจรัฐ สามารถเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องต่าง ๆ ได้

๕. ควรสนับสนุนการวิจัยในเชิงรุก โดยการเปิดพื้นที่ให้การวิจัยทั้งด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นศาสตร์ทางความคิดอาจต้องเฝ้าระวังให้เป็นพิเศษเพราะความคิดเห็นเป็นอันตรายต่อสถาบันหลักของชาติ ดังนั้นการพัฒนางานวิจัยเพื่อสร้างอุดมการณ์จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการแก้ปัญหาของการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของสังคมไทย

๖. ควรให้ทุนสนับสนุนการวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายสิ่งแวดล้อมในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับนิติบัญญัติ ระดับราชการส่วนกลาง หน่วยงานการปกครองส่วนท้องถิ่น ในการสนับสนุนการวิจัยด้านกฎหมายสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อพื้นที่และเมื่อทำการวิจัยแล้วเสร็จ ควรนำผลการวิจัยไปดำเนินการตรากฎหมายซึ่งเป็นข้อบัญญัติที่อยู่ในอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ อันเป็นประโยชน์แก่การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗. รัฐสภาควรส่งเสริมให้มีการศึกษาวิจัยในด้านการเกษตร ผลผลิตทางการเกษตร รวมถึงการผลิตอาหารจากผลผลิตทางการเกษตรของประเทศ โดยพัฒนาองค์ความรู้ต่อการนำมาใช้ประโยชน์ เช่น การส่งเสริมการวิจัยในเชิงส่งเสริมด้านอาชีพในการพัฒนาผลิตแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของท้องถิ่นนั้น ๆ หรือในเชิงสุขภาพในการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคอย่างทั่วถึง

๘. รัฐสภาควรส่งเสริมการวิจัยในประเด็นการพัฒนาคน การพัฒนาสังคม และการวิจัยท้องถิ่น รวมถึงการให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัญหาเร่งด่วนที่เกี่ยวกับปัญหาของประเทศในการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา พร้อมทั้งควรส่งเสริมการวิจัยในระบบพี่เลี้ยง โดยการร่วมมือกันระหว่างนักวิจัยที่มีประสบการณ์เพื่อให้ถ่ายทอดประสบการณ์วิจัยที่มีอยู่สู่แก่นักวิจัยรุ่นใหม่

๙. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาควรมีการจัดสัมมนาร่วมกันระหว่าง ๒ สำนัก เพื่อร่วมกันหาแนวทางการพัฒนางานวิชาการรวมถึงการจัดสัมมนาในหัวข้องานวิจัยที่ทั้ง ๒ สำนักงานดำเนินการในแต่ละปี เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลทางวิชาการ รวมถึงเพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์งานให้หน่วยงานภายนอกหรือสังคมได้รับทราบ

๒.๕ ความคิดเห็นในประเด็นทิศทางการพัฒนางานวิจัยในอนาคต

ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเห็นในทำนองเดียวกันว่า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทิศทางการพัฒนางานวิจัยในอนาคต คือ ควรมีการสร้างเครือข่ายทางการวิจัยให้มีความเข้มแข็ง โดยการนำเอาความรู้จากหลากหลายสาขาวิชามารวมกัน ดังเช่นในกรณีของทิศทางการวิจัยด้านสังคมศาสตร์ ควรให้ความสำคัญกับการวิจัยในเชิงลึกโดยทำการศึกษาและลงพื้นที่อย่างต่อเนื่องจึงจะทราบบริบททางสังคมว่าขณะนี้สังคมเกิดอะไรขึ้น และมีความต้องการพัฒนาไปในรูปแบบใด หรือทิศทางใด ส่วนแนวทางการพัฒนาทิศทางการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์จะต้องอาศัยคุณภาพของนักวิทยาศาสตร์ไทยเป็นหลัก ซึ่งปัจจุบันพบว่าจำนวนนักวิจัยหรือผู้ที่สนใจด้านวิทยาศาสตร์อาจน้อยลงเป็นเพราะว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากความไม่พร้อมทางด้านเครื่องมือ และเงินทุนสำหรับการศึกษาวิจัย จำเป็นที่จะต้องสร้างความสนใจให้คนหันมาสนใจศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ให้เพิ่มมากขึ้น ดังนั้นภาครัฐต้องสนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้มากยิ่งขึ้น อย่าให้นักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ที่มีความรู้ความสามารถต้องขาดโอกาสในการพัฒนาศักยภาพในงานวิจัย

นอกจากนี้ มีนักวิจัยที่ให้ความเห็นเพิ่มเติมอันเป็นประโยชน์ในส่วนของ การจัดสรรทุนให้กับนักวิจัยในการสนับสนุนให้ศึกษาวิจัยควรดูจากทิศทางการพัฒนาประเทศเป็นหลักหากทิศทางการพัฒนาประเทศเกิดปัญหาหลักด้านใดก็จะมุ่งให้ความสำคัญกับปัญหาด้านนั้น เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม แต่หากกรณีที่ยังไม่เกิดปัญหาแต่ควรเสริมสร้างการวิจัยเพื่อกระตุ้นส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาต่อไปอย่างต่อเนื่อง

๒.๖ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานวิจัยในทุกสาขาวิชาการในภาพรวม สามารถสรุปในประเด็นที่สำคัญได้ ดังนี้

๑. ฝ่ายนิติบัญญัติต้องให้ความสำคัญกับงานวิจัย หากต้องการที่จะพัฒนาด้านการวิจัยของรัฐบาลให้เจริญก้าวหน้า เช่น ควรมีการตรากฎหมาย เพื่อการสนับสนุนส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพการวิจัยให้นักวิจัย เพื่อนักวิจัยสามารถพัฒนาตนเองไปสู่นักวิจัยมืออาชีพได้ รวมถึงควรมีการสำรวจความพึงพอใจผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้มารับบริการควบคู่ไปด้วย

๒. นักวิจัยทุกคนการที่จะเป็นนักวิจัยที่ดีจำเป็นจะต้องมีจรรยาบรรณในการวิจัยด้วย เพื่อเป็นเกียรติและศักดิ์ศรีของนักวิจัย อันนำไปสู่การยอมรับของสังคม เช่น นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ ซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่นไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยอย่างถูกต้องและครบถ้วน

๓. การที่จะเลือกทำการวิจัยเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น ควรทำความเข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนว่าการวิจัยที่เลือกทำนั้นเป็นการวิจัยประเภทใด เพราะการวิจัยแต่ละประเภทมีระเบียบวิธีวิจัยไม่เหมือนกัน ดังนั้นนักวิจัยรุ่นใหม่ควรศึกษาหรือทำความเข้าใจก่อนเพื่อจะได้นำวิธีการวิจัยที่มีความถูกต้องและมีความเหมาะสมมาปรับใช้กับหัวข้องานวิจัยที่สนใจศึกษา ดังนั้น นักวิจัยจำเป็นจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาของศาสตร์หรือสาขาวิชานั้น ๆ

๔. ควรส่งเสริมนักวิจัยรุ่นใหม่ให้มีคุณธรรมในการวิจัย มองประโยชน์ของประเทศชาติเป็นที่ตั้ง เน้นการสร้างงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงพัฒนาประเทศให้มีความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตควบคู่กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และควรสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ที่มีทักษะและมีศักยภาพในการทำงานวิจัยในเชิงพื้นที่ที่สามารถทำงานการวิจัยร่วมกับบุคลากรจากหลายหน่วยงานซึ่งเป็นการทำวิจัยแบบบูรณาการศาสตร์ควรมีการเตรียมความพร้อมแก่นักวิจัยรุ่นใหม่ให้มีความรู้ในเรื่องภาษาและไอที และทักษะในการทำวิจัยในลักษณะบูรณาการศาสตร์ โดยเฉพาะความรู้ในด้านภาษาอาเซียนทำให้เข้าใจวัฒนธรรมและเข้าถึงกลุ่มประชากรได้ง่ายเพื่อแสวงหาจุดร่วมในการแลกเปลี่ยนทางวิชาการในการแสวงหาความรู้ได้หลากหลายช่องทาง ซึ่งจำเป็นจะต้องเร่งทำความเข้าใจและเรียนรู้เพื่อปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับประชากรเหล่านั้นได้

๕. ภาครัฐไม่ควรสนับสนุนการวิจัยในเรื่องที่ก่อให้เกิดความแตกแยกเสื่อมเสียต่อสังคม บ้านเมืองและวัฒนธรรมของชาติ หรือเรื่องที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อชาติบ้านเมืองหรือคนในสังคม เพื่อป้องกันการนำผลงานวิจัยไปใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง

๖. ควรมีหน่วยงานที่สนับสนุนทุนการศึกษาวิจัยให้มีการติดตามผลของการศึกษาวิจัยว่าได้มีการนำไปใช้ประโยชน์อย่างไร สามารถนำผลการวิจัยในเรื่องดังกล่าวไปต่อยอดการศึกษาวิจัยในวงงานต่อไป ย่อมก่อให้เกิดการขยายผลของการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง

๗. ควรมีการกำหนดสัดส่วนงบประมาณในการสนับสนุนนักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อกระตุ้นให้นักวิจัยได้เข้ามาสู่กระบวนการทำงานวิจัย หรือควรสนับสนุนเวทีการนำเสนอผลงานวิจัยสำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ โดยเฉพาะ และในกรณีที่มีการสนับสนุนให้ทำการศึกษาวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ควรเป็นเรื่องที่ยังไม่มีการดำเนินการศึกษาวิจัยมาก่อน และควรจะเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่สังคมโดยรวมอย่างแท้จริง

๘. การขาดแคลนนักวิจัย ประเทศไทยมีสัดส่วนนักวิจัยกับจำนวนประชากรแตกต่างกันมาก จึงควรต้องผลิตและส่งเสริมให้นักวิจัยเพิ่มมากขึ้น รวมถึงการสร้างระบบนักวิจัยแบบพี่เลี้ยง เพื่อเป็นต้นแบบหรือสร้างการเรียนรู้ให้กับนักวิจัยรุ่นใหม่ ทั้งนี้เพื่อความเจริญก้าวหน้าของการพัฒนาวิชาการ และความเจริญก้าวหน้าของประเทศ

๙. ปัจจุบันการวิจัยทางวิทยาศาสตร์มีน้อย ควรมีการกระตุ้นให้สนใจทำการศึกษาวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ เช่น ให้เป็นคนช่างคิด ช่างสังเกต และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบบนพื้นฐานของเหตุและผลก็จะสามารถหันมาสนใจเกี่ยวกับการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์มากขึ้น

๑๐. รัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยทุกประเภท สนับสนุนการเชื่อมโยงเครือข่ายการวิจัยให้มากขึ้น มีการประชาสัมพันธ์ผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และควรมีการจัดทำแผนแม่บทการวิจัย รวมทั้งการสร้างและพัฒนานักวิจัยในการกำหนดวงเงินงบประมาณสำหรับการวิจัยและพัฒนาในทุกสาขาวิชาเป็นสัดส่วนที่ชัดเจนเพื่อเป็นการผลักดันและเสริมสร้างนักวิจัยในทุกสาขาวิชาเพื่อเป็นการพัฒนางานด้านวิชาการ

บทที่ ๔

สรุปผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ประมวลบทสัมภาษณ์นักวิจัยประกอบด้วย คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องในวงงานรัฐสภา จากเอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนาในคอลัมน์ “พบปะนักวิจัย” โดยรวบรวมบทสัมภาษณ์นักวิจัยในคอลัมน์ดังกล่าวในฉบับที่ ๗๘ ปีที่ ๘ ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๒ ถึงฉบับที่ ๑๒๓ ปีที่ ๑๑ ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๕ จำนวนทั้งสิ้น ๔๔ ราย จำแนกได้ ดังนี้

๑. ข้อมูลโดยรวมของนักวิจัย

๒. ความคิดเห็นในการพัฒนางานวิจัย ได้แก่

๒.๑ ความคิดเห็นในประเด็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญการวิจัย

๒.๒ ความคิดเห็นในประเด็นปัญหาและอุปสรรคของงานวิจัยในประเทศไทย

๒.๓ ความคิดเห็นในประเด็นการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

๒.๔ ความคิดเห็นในประเด็นทิศทางการสนับสนุนงานวิจัยให้กับรัฐสภา

๒.๕ ความคิดเห็นในประเด็นทางการพัฒนางานวิจัยในอนาคต

๒.๖ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. ข้อมูลโดยรวมของนักวิจัย

ข้อมูลของนักวิจัยมีทั้งสิ้น ๔๔ คน แยกเป็นเพศชาย ๒๘ คน เพศหญิง ๑๕ และสมณเพศ ๑ รูป จำแนกผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วยผู้บริหาร (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร)สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) สมาชิกวุฒิสภา (สว.) คณะกรรมการการวิจัยและพัฒนา หรือผู้ทรงคุณวุฒิ และข้าราชการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรรวมทั้งนักวิจัยในสาขาวิชาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ การบริหารจัดการ จิตวิทยา ประวัติศาสตร์ โภชนาการ อักษรศาสตร์ ครุศาสตร์ และนักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ในสาขาวิชาเคมี และด้านเคมีชีวภาพ

๒. ความคิดเห็นในการพัฒนางานวิจัย ได้แก่

๒.๑ ความคิดเห็นในประเด็นการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักวิจัยให้ความสำคัญกับการศึกษาวิจัยทั้งด้านสังคมศาสตร์และด้านวิทยาศาสตร์ เนื่องจากการวิจัย (Research) เป็นกระบวนการที่แสวงหาคำตอบ และมีความรู้ และมีขั้นตอนดำเนินการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบข้อมูลที่ได้จึงมีความถูกต้องและแม่นยำ และผลที่ได้จากการศึกษาวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนในการดำเนินการต่าง ๆ หรือการตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดเป็นรูปธรรมได้ นอกจากนี้สามารถนำผลการศึกษาวิจัยในทุกสาขาวิชาสามารถนำมาเชื่อมโยงหรือบูรณาการร่วมกันได้ส่งผลให้ผลงานวิจัยมีคุณภาพและมีคุณค่าได้

๒.๒ ความคิดเห็นในประเด็นปัญหาและอุปสรรคของงานวิจัยในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การผลิตผลงานด้านการวิจัยมีในปริมาณที่น้อยซึ่งไม่เพียงพอต่อความต้องการ รวมถึงนักวิจัยขาดแรงจูงใจเพราะงบประมาณที่ให้ทุนสนับสนุนนักวิจัยมีอยู่จำกัดซึ่งไม่เพียงพอ ประกอบบุคลากรหรือตัวนักวิจัยบางคนอาจขาดคุณภาพในการทำการศึกษาค้นคว้าวิจัยโดยเฉพาะในด้านข้อมูล เนื่องจากการไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากผู้ให้ข้อมูลที่ตรงตามข้อเท็จจริง รวมถึงตัวนักวิจัยเองยังขาดการประสานงานเพื่อสร้างความร่วมมือระหว่างนักวิจัยด้วยกันในเรื่องของความเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ และที่สำคัญผลงานวิจัยที่ทำการเสร็จเรียบร้อยควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่สู่สาธารณะชน เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ให้เกิดเป็นประโยชน์

๒.๓ ความคิดเห็นในประเด็นการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผลงานวิจัยจะมีคุณค่ายิ่งเมื่อได้ถูกนำไปใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งเชิงเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งในเชิงเศรษฐกิจจะมุ่งเน้นเรื่องของการสร้างนวัตกรรม หรือการพัฒนาให้เกิดมูลค่าเชิงพาณิชย์ ส่วนด้านสังคมจะยังคงมุ่งแก้ปัญหาสังคม เช่น ปัญหาความเดือนร้อนของประชาชน ปัญหาด้านคุณภาพชีวิต หรือด้านสุขภาพ เป็นต้น

๒.๔ ความคิดเห็นในประเด็นทิศทางการสนับสนุนงานวิจัยให้กับรัฐสภา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การสนับสนุนข้อมูลทางวิชาการให้กับรัฐสภานั้น มีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง เนื่องจากรัฐสภาเป็นหน่วยงานสถาบันด้านนิติบัญญัติที่การดำเนินงานจะต้องอาศัยข้อมูลมาสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกสภา และคณะกรรมการ รวมถึงสมาชิกสภาจะต้องมีบทบาทที่สำคัญในการศึกษาปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะการดูแลทุกข์สุขของประชาชน จำเป็นต้องมีข้อมูลการศึกษาค้นคว้าที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบข้อมูลที่ถูกต้องสามารถช่วยในการตัดสินใจและการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการพัฒนาด้านนิติบัญญัติทิศทางการวิจัยจึงควรมุ่งเน้นสนับสนุนองค์ความรู้ที่มีความเข้มแข็งให้กับคนในสังคม ซึ่งคนในสังคมไทยขณะนี้เกิดความแตกแยกทางความคิด ควรมีการสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าที่สามารถแก้ปัญหาของคนในสังคมโดยการนำเสนอให้คนในชาติเกิดความรักความสามัคคีในการแสวงหาแนวทางสนับสนุนให้คนในสังคมเรียนรู้และเข้าใจในเรื่องของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และเพื่อเป็นการพัฒนาด้านกฎหมายของประเทศควรศึกษาด้านการพัฒนากฎหมายหรือกระบวนการยุติธรรมในการสนับสนุนการตรากฎหมายใหม่ รวมถึงผู้ออกกฎหมาย คือนักการเมือง ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบ นักการเมืองหรือพฤติกรรมนักการเมือง รวมถึงการศึกษาค้นคว้าองค์ความรู้เกี่ยวกับด้านเกษตรกรรม การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การดูแลด้านสิ่งแวดล้อม ในการออกกฎหมายควบคุมดูแลด้านสิ่งแวดล้อมในการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น ดังนั้น รัฐสภาจึงควรสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสภาโดยตรง เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา หรือเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการประชุมคณะกรรมการ ในการตัดสินใจหรือในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

นอกจากนี้ผลงานการศึกษาค้นคว้าที่รัฐสภาได้เคยให้การสนับสนุนทั้งสองสำนักงานได้แก่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (สส.) และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา (สว.) ควรมีการบูรณาการร่วมกัน เช่นการจัดสัมมนาผลทางวิชาการเพื่อเป็นการพัฒนางานด้านวิชาการ หรือเป็นการประชาสัมพันธ์อีกช่องทางหนึ่ง

๒.๕ ความคิดเห็นในประเด็นทิศทางการพัฒนางานวิจัยในอนาคต

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ในการพัฒนางานวิจัยให้เกิดประโยชน์และมีคุณค่านั้น จำเป็นต้องมีการสร้างเครือข่ายทางการวิจัยร่วมกันทั้งตัวนักวิจัยและผลงานการวิจัย เพื่อนำมาบูรณาการร่วมกันในทุกสาขาทั้งด้านสังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ซึ่งด้านสังคมศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับผลงานการวิจัยในเชิงลึก เช่น ในการแก้ปัญหา การตอบสนอง การเสนอทางเลือก รวมถึงเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ส่วนด้านวิทยาศาสตร์ ยังคงมุ่งเน้นในเรื่องของการพัฒนาและการนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งปัจจุบันพบว่าจำนวนผู้สนใจด้านวิทยาศาสตร์น้อยมาก ดังนั้นควรต้องสร้างให้คนสนใจด้านวิทยาศาสตร์ให้มากขึ้น

๒.๖ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. ควรมีการตรากฎหมายเพื่อสนับสนุนส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพให้แก่ักวิจัย
๒. ควรเสริมสร้างนักวิจัยให้มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ
๓. ควรศึกษาและทำความเข้าใจในเนื้อหาหรือประเด็นที่ทำการศึกษาวิจัย
๔. ควรให้การส่งเสริมนักวิจัยรุ่นใหม่และการสร้างระบบพี่เลี้ยง หรือผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษา เพื่อเป็นการสร้างสรรค์ผลงานด้านวิชาการให้มีคุณภาพ
๕. ควรสนับสนุนผลงานวิชาการที่ก่อให้เกิดความรักความสามัคคีของคนในสังคม
๖. ควรมีการติดตามผลการศึกษาวิจัยในการนำไปใช้ประโยชน์ด้านใด อย่างไร เพื่อให้เกิดการพัฒนาหรือต่อยอดงานวิจัย
๗. ควรสนับสนุนทุนวิจัยในสัดส่วนที่เหมาะสมเพื่อเป็นการกระตุ้นนักวิจัยให้เกิดความสนใจ
๘. ควรสร้างและส่งเสริมนักวิจัยเพื่อให้เพียงพอ
๙. ควรส่งเสริมนักวิจัยด้านวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอ
๑๐. ภาครัฐควรต้องเร่งส่งเสริมควบคู่ไปด้วยก็คือ การสนับสนุนนักวิจัยท้องถิ่นให้มากขึ้น เนื่องจากนักวิจัยท้องถิ่นจะมีความรู้ความเข้าใจในท้องถิ่นของตนเองได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้ ควรสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ซึ่งยังขาดแคลนอยู่มากในทุกสาขาวิชาชีพ โดยถ้าเทียบกับต่างประเทศที่มีนักวิจัย ๕๐คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐คน ในขณะที่ประเทศไทยมีเพียง ๓คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐คน เท่านั้น ดังนั้น การเร่งสร้างนักวิจัย รวมไปถึงมีการส่งเสริมการผลิตนักวิจัยจึงเป็นสิ่งที่ภาครัฐควรต้องทำอย่างเร่งด่วน

ข้อเสนอแนะในการพัฒนางานของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑. การกำหนดยุทธศาสตร์ของการวิจัยทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
  - ๑.๑ ระยะสั้น โดยการจัดทำ Quick Research การศึกษาวิจัยในประเด็นเร่งด่วนหรือการจัดทำโพล (Poll) เพื่อตอบสนองข้อมูลด้านวิจัยให้คณะกรรมการการสัมมนา สภาผู้แทนราษฎรทั้ง ๓๕ คณะ ประกอบการพิจารณากรณีเร่งด่วน (Hot Issue) เช่น คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ คณะกรรมการการส่งเสริมราคาผลผลิตเกษตรกรรม ซึ่งเกษตรกรกำลังประสบปัญหาด้านราคาสินค้าเกษตรขายไม่ได้ราคา ต้นทุนการผลิตมี

ค่าใช้จ่ายสูง หรือคณะกรรมการการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและสาธารณภัย จากปัญหาน้ำท่วมบางพื้นที่หรือภัยแล้งในบางจังหวัดของประเทศล้วนเป็นปัญหาของเกษตรกรโดยส่วนรวม ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนอย่างมาก รวมถึงปัญหาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของชุมชนในพื้นที่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับคณะกรรมการกิจการชายแดนไทย และคณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ หรือควรมีการส่งเสริมการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่น ซึ่งปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยที่คณะกรรมการการที่ดินทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถใช้ข้อมูลดังกล่าวประกอบการพิจารณาและผลักดันในการตรากฎหมายอันส่งผลดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป ซึ่งการศึกษาวิจัยจะเป็นผลการวิจัยและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง

๑.๒ ระยะเวลา ควรมีการสนับสนุนงานวิจัยเชิงวิชาการเพื่อพัฒนาองค์ความรู้หรือสร้างฐานความรู้เกี่ยวกับด้านกฎหมาย เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของสมาชิกรัฐสภา เช่น การส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตย การพัฒนากฎหมาย การตรากฎหมาย รวมถึงการศึกษากฎหมายใหม่ ๆ หรือกฎหมายเปรียบเทียบกับต่างประเทศ เนื่องจากประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน หรือสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในปี ๒๕๕๘ ซึ่งในการออกพระราชบัญญัติหรือการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการรองรับหรือผลักดันกฎหมายต่าง ๆ ที่จะเข้าสู่กระบวนการตรากฎหมาย จึงควรให้ความสำคัญในการศึกษาข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และด้านอื่น ๆ โดยศึกษาเพิ่มเติมจากกลุ่มประเทศอาเซียนของแต่ละประเทศ

๒. ส่งเสริมให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยที่ตอบสนองต่อภารกิจของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร โดยกลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ ซึ่งมีหน้าที่ในการสนับสนุนและเผยแพร่ผลงานวิจัยให้กับสมาชิกรัฐสภา คณะกรรมการในคณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม และด้านอื่น ๆ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนให้ผลงานวิจัยสามารถสนับสนุนข้อมูลด้านวิชาการในการตอบสนองต่อภารกิจของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร รวมทั้งสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ในการเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยผ่านทางเว็บไซต์ของรัฐสภา รวมทั้งควรมีการจัดสัมมนาร่วมกันทั้ง ๒ สำนักงานระหว่างสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เพื่อเป็นการเผยแพร่ผลงานวิจัยในการประชาสัมพันธ์สู่สาธารณชน รวมถึงเป็นการพัฒนางานด้านวิชาการร่วมกันอีกด้วย

*****

เอกสารอ้างอิง

- การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ ๒๕๕๕. ยุทธศาสตร์การวิจัยและพัฒนาของการเป็นประเทศในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วันที่ ๒๔-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ ๒๕๕๕. ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม. วันที่ ๒๔-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ ๒๕๕๕. ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านการจัดการน้ำ. วันที่ ๒๔-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ ๒๕๕๕. ยุทธศาสตร์การวิจัยรายประเด็นด้านพลังงานและภาวะโลกร้อน. วันที่ ๒๔-๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๕. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- จันทร์ สี่หาบุญลี. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๗๙), ๔๖-๔๘.
- จันทร์ สี่หาบุญลี. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๓), ๓๗-๔๑.
- จันทร์ สี่หาบุญลี. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๐๑), ๓๖-๓๘.
- จันทร์ สี่หาบุญลี. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๐๘), ๓๖-๔๐.
- จันทร์ สี่หาบุญลี. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๒๒), ๗๕-๘๔.
- ฐากร จุลินทร. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๕), ๔๒-๔๕.
- ฐากร จุลินทร. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๗), ๔๑-๔๙.
- นารีลักษณ์ ศิริวรรณ. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๗), ๔๑-๔๗.
- นารีลักษณ์ ศิริวรรณ. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๐๔), ๓๓-๓๕.
- นารีลักษณ์ ศิริวรรณ. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๑๐), ๔๖-๔๗.
- นารีลักษณ์ ศิริวรรณ. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๑๗), ๓๖-๓๘.

ปิยะวรรณ ปานโต. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๘๒), ๓๗-๔๑.

ปิยะวรรณ ปานโต. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๘๗), ๓๗-๓๙.

ปิยะวรรณ ปานโต. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๐), ๔๐-๔๔.

ปิยะวรรณ ปานโต. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๘), ๓๙-๔๒.

ปิยะวรรณ ปานโต. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๐๓), ๓๙-๔๒.

ปิยะวรรณ ปานโต. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๑๘), ๓๔-๓๘.

ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๘๑), ๓๓-๓๗.

ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๘๙), ๓๙-๔๗.

ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๐๕), ๓๑-๓๖.

ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๑๒), ๒๗-๓๑.

ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๑๙), ๔๒-๔๗.

พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสมาคมประชาชนแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พ.ศ. ๒๕๕๑.
(๒๕๕๑). ราชกิจจานุเบกษา. [ออนไลน์] วันที่ค้นข้อมูล ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก
<http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พิชญ์ สุ่มประดิษฐ์. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๘๐), ๓๓-๓๕.

มารุต พัฒนาผล. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๑), ๔๑-๔๖.

รายงานการศึกษาตามยุทธศาสตร์สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. **ด้านการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ และการประชาสัมพันธ์.** ณ สาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ ๒๘ กรกฎาคม- ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ หน้า ๓๓-๓๔.

วิมลรักษ์ ศานติธรรม. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๘๓), ๓๕-๔๐.

วิมลรักษ์ ศานติธรรม. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๒), ๓๖-๓๘.

วิมลรักษ์ ศานติธรรม. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๑๐๐), ๓๓-๓๖.

วิมลรักษ์ ศานติธรรม. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๐๗), ๔๒-๕๑.

วิมลรักษ์ ศานติธรรม. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๑๔), ๓๓-๔๑.

วิมลรักษ์ ศานติธรรม. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๒๑), ๖๔-๖๙.

สิริสุร กระแสร์สุนทร. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๘๕), ๓๙-๔๔.

สิริสุร กระแสร์สุนทร. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๙), ๓๙-๔๔.

สิริสุร กระแสร์สุนทร. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๐๖), ๓๔-๓๘.

สิริสุร กระแสร์สุนทร. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๑๓), ๓๕-๔๐.

สิริสุร กระแสร์สุนทร. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๒๐), ๖๑-๖๕.

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) แผนยุทธศาสตร์การดำเนินงาน (ปี พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖)

[ออนไลน์] วันที่ค้นข้อมูล ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๕. เข้าถึงได้จาก www.Trf.or.th.

สำนักนโยบายและแผน. ร่างแผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐. คณะกรรมการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐.

สำนักนโยบายและแผน. แผนยุทธศาสตร์ของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๕๖.

[ออนไลน์] วันที่ค้นข้อมูล ๒๘ มกราคม ๒๕๕๖. เข้าถึงได้จาก http://web.Parliament.go.th/Parcy/Sapa-upload/Plan-Strategic๕๓-๕๖_news.pdf.

สำนักบริหารงานกลาง สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. เรื่อง ผลการประชุมเชิงปฏิบัติการการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ ครั้งที่ ๑. ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ : ๑-๗.

อัญชลี จวงจันท์. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๘๔), ๓๗-๔๐.

อัญชลี จวงจันท์. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๘๖), ๓๕-๓๙.

อัญชลี จวงจันท์. (๒๕๕๒). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๘, (ฉบับที่ ๘๘), ๓๙-๔๒.

อัญชลี จวงจันท์. (๒๕๕๓). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๙, (ฉบับที่ ๙๔), ๔๙-๕๑.

อัญชลี จวงจันท์. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๐๒), ๓๓-๓๔.

อัญชลี จวงจันท์. (๒๕๕๔). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๐, (ฉบับที่ ๑๐๙), ๓๓-๓๗.

อัญชลี จวงจันท์. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๑๖), ๓๘-๔๔.

อัญชลี จวงจันท์. (๒๕๕๕). พบปะนักวิจัย. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา, ปีที่ ๑๑, (ฉบับที่ ๑๒๓), ๕๓-๖๐.

ภาคผนวก

ผู้ให้สัมภาษณ์ในคอลัมน์ “พบปะนักวิจัย” ดังมีรายชื่อดังต่อไปนี้

ปี ๒๕๕๒	๑.	นายจเร	พันธุ์เป็รื่อง	รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	๒.	ดร.อรุณศรี	อนันตรศิริชัย	กรรมการการวิจัยและพัฒนา รัฐสภา
	๓.	รศ.มนตรี	รูปสุวรรณ	กรรมการการวิจัยและพัฒนา รัฐสภา
	๔.	รศ.ดร.วุฒิชชาติ	สุนทรสมัย	คณะกรรมการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา
	๕.	พระมหาบุญเลิศ	ธมมทสลี (โอรุสสุ)	นักวิจัยสถาบันวิจัยยุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
	๖.	รศ.เรืองวิทย์	เกษสุวรรณ	อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
	๗.	รศ.อนงค์ทิพย์	เอกแสงศรี	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
	๘.	รศ.ดร.สุเทพ	เชาวลิต	วงงานรัฐสภา
	๙.	ร้อยโทปรีชาพล	พงษ์พานิช	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
	๑๐.	ผศ.ดร.ศรีสมบัติ	โชคประจักษ์ชัด	คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
ปี ๒๕๕๓	๑๑.	อาจารย์จirutimi	ลิปพันธ์	คณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	๑๒.	นางสาวศุภพรรัตน์	สุขพุ่ม	วิทยากร ๘ ว. สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
	๑๓.	ดร.มารุต	พัฒผล	อาจารย์ประจำการวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
	๑๔.	นางสาวกาญจนา	บุญยัง	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
	๑๕.	ศ.ดร.บุญทัน	ดอกโรสง	อดีตสมาชิกวุฒิสภา (รองประธานรัฐสภาคนที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๕)
	๑๖.	อาจารย์สุทิตา	รัตนวิชา	คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก
	๑๗.	ดร.ตุลยพงศ์	วงศ์แสวง	คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	๑๘.	ดร.บุญอยู่	ขอพรประเสริฐ	คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	๑๙.	ศ.ปิยนาด	บุญนาค	คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
	๒๐.	อาจารย์สุทธิพงศ์	ปานเพ็ชร	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
	๒๑.	อาจารย์หนึ่งฤทัย	เมฆวทัต	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์

	๒๒.	ดร.วิชัย	รูปขำดี	การบริหารพัฒนาองค์กรและเศรษฐกิจพอเพียง สำนักวิจัยศูนย์วิจัย	
ปี ๒๕๕๔	๒๓.	อาจารย์พีรวัฒน์	ชัยสุข	บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ ราชวิทยาลัย	
	๒๔.	อาจารย์ปานวาสน์	มหาลวเลิศ	การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	
	๒๕.	อาจารย์เพลินใจ	แต่เกษม	การพัฒนาพหุตินิสัย กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม	
	๒๖.	อาจารย์จักรกฤษณ์	สถาปนศิริ	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	
	๒๗.	อาจารย์ ดร.วัลย์พร	รัตนเศรษฐ	รองคณบดีรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	
	๒๘.	อาจารย์ ดร.ทรงชัย	อักษรคิด	การสอนคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	
	๒๙.	รศ.สมชัย	ศรีสุทธิยากร	กรรมการการวิจัยและพัฒนา รัฐสภา	
	๓๐.	ดร.อุษณา	ประณีต	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	
	๓๑.	ผศ.สุริยันต์	สุวรรณราช	ด้านรัฐศาสตร์ (นักวิจัยอิสระ)	
	๓๒.	อาจารย์ธนวิทย์	บุตรอุดม	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	
	๓๓.	อาจารย์ลักษณา	ศิริวรรณ	สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
	๓๔.	อาจารย์อนุสรณ์	พัฒนสานต์	รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	
	ปี ๒๕๕๕	๓๕.	อาจารย์ ดร.วงศ์	พะโคดี	วิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
		๓๖.	อาจารย์กิตติพงษ์	เกียรติวัชรชัย	รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
		๓๗.	อาจารย์พิทยะ	ศรีวิฒนสาร	คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
		๓๘.	ผศ.ดร.เวณิกา	เบ็ญจพงษ์	สถาบันโภชนาการ มหาวิทยาลัยมหิดล
๓๙.		นายอภิมุข	สุขประสิทธิ์	กรรมการการวิจัยและพัฒนา รัฐสภา	

ตัวอย่างการสนับสนุนด้านการวิจัยของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี

การให้ความสำคัญของการวิจัยในต่างประเทศเพื่อแสดงให้เห็นการเข้าถึงบทบาทของการวิจัยเนื่องจากผู้รวบรวมได้มีโอกาสไปศึกษาดูงานต่างประเทศ ณ ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ได้เห็นว่ารัฐสภาของประเทศสาธารณรัฐเกาหลีเล็งเห็นถึงบทบาทสำคัญของการวิจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนางานในด้านต่าง ๆ ซึ่งรัฐสภาของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ได้มีการจัดตั้งหน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยของรัฐสภา(The National Assembly Research Service หรือ NARS) เพื่อสนับสนุนงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนา ขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๒๐๐๗ ตามกฎหมายว่าด้วยรัฐสภา มาตรา ๒๒-๓ และพระราชบัญญัติว่าด้วยหน่วยสนับสนุนด้านการวิจัย ค.ศ. ๒๐๐๖ (National Assembly Research Service Act of ๒๐๐๖) หน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยของรัฐสภาเป็นหน่วยงานอิสระที่มีอำนาจหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา โดยให้บริการในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยตามคำร้องขอของคณะกรรมการธิการ หรือสมาชิกรัฐสภา
๒. สนับสนุนข้อมูล ผลสำรวจ รายงานการศึกษาวิจัย รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติและนโยบาย
๓. จัดเก็บรวบรวม จัดการและสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับกระบวนการนิติบัญญัติและนโยบาย
๔. สนับสนุนข้อมูลแก่กลุ่มวิจัยของสมาชิกรัฐสภา
๕. สนับสนุนผลการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับแนวโน้มของกฎหมายภายในประเทศและกฎหมายต่างประเทศ

กระบวนการให้บริการของหน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยเป็นขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. คณะกรรมการธิการและหรือสมาชิกรัฐสภายื่นแบบฟอร์มขอรับบริการ
๒. พิจารณาแบบฟอร์มขอรับบริการ
๓. ทีมที่รับผิดชอบดำเนินการตามคำร้องขอ
๔. จัดส่งข้อมูลตามคำร้องขอไปยังคณะกรรมการธิการและหรือสมาชิกรัฐสภา

ทั้งนี้ ในการปฏิบัติงานของหน่วยสนับสนุนด้านการวิจัยของรัฐสภายึดหลักความเป็นกลาง โดยไม่ฝักใฝ่ทางการเมือง (Non-partisanship) ความเป็นมืออาชีพ (Professionalism) ทันการณ์ (Timeliness) สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Objectivity) และน่าเชื่อถือ (Confidentiality)

การบริหารงานของหน่วยสนับสนุนด้านการวิจัย มีผู้อำนวยการ (Director) เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของหน่วยงาน โดยแบ่งโครงสร้างภายในออกเป็น ๔ สำนัก และ ๑๔ ทีม ดังนี้

๑. สำนักวิจัยด้านสังคมและวัฒนธรรม แบ่งส่วนงานออกเป็น ๔ ทีมได้แก่ ทีมการศึกษาและวิทยาศาสตร์ ทีมสื่อติดต่อสื่อสารทางไกลวัฒนธรรม ทีมสุขภาพ สวัสดิการสังคม ครอบครัว และความเท่าเทียมทางเพศ และทีมสิ่งแวดล้อมและแรงงาน

๒. สำนักวิจัยด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม แบ่งส่วนงานออกเป็น ๔ ทีม ได้แก่ ทีมการเงินและเศรษฐกิจสาธารณะ ทีมการเงินและการแลกเปลี่ยนสาธารณะ ทีมอุตสาหกรรมและทรัพยากรและทีมที่ดิน การขนส่งและการเดินเรือ

๓. สำนักวิจัยด้านการเมืองและการบริหารจัดการ แบ่งส่วนงานออกเป็น ๔ ทีม และ ๑ คณะที่ปรึกษา ได้แก่ คณะที่ปรึกษาการวิจัยด้านการเมืองการปกครอง ทีมการเมืองและกิจการสภา ทีมฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ ทีมกิจการต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ และทีมการบริหารงานสาธารณะความปลอดภัย

๔. สำนักวางแผนและบริหารจัดการ แบ่งส่วนงานออกเป็น ๒ ทีม ได้แก่ ทีมกิจการทั่วไป และทีมวางแผนและการประสานงาน

นอกจากนี้ภาคเอกชนของประเทศสาธารณรัฐเกาหลียังให้ความสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย ดังจะเห็นได้จากบริษัทซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด เป็นบริษัทที่ประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ ซึ่งแสดงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีได้มีการจัดตั้งศูนย์ R&D (Research and Development) โดยลงทุนอย่างน้อยปีละ ๙% จากผลตอบแทนของบริษัทไปดำเนินการศึกษาวิจัยและพัฒนา โดยมีทีมนักวิจัยและวิศวกรที่เปี่ยมไปด้วยทักษะและพรสวรรค์ พนักงานมากกว่าหนึ่งในสี่ของบริษัทซัมซุง อิเล็กทรอนิกส์ จำกัด และมีศูนย์วิจัย ๔๒ แห่ง ทั่วโลก ทำงานทุกวันในการศึกษาวิจัยและพัฒนาเพื่อค้นพบผลิตภัณฑ์ที่เปี่ยมไปด้วยคุณภาพชนิดใหม่สำหรับอนาคตที่จะทำให้ชีวิตที่ดีขึ้น

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าประเทศสาธารณรัฐเกาหลีได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับด้านการวิจัยและพัฒนาเป็นอย่างมากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะการเพิ่มศักยภาพของบุคลากร ซึ่งประเทศไทยก็เช่นเดียวกันได้ให้ความสำคัญในการขับเคลื่อนการวิจัยภายในประเทศสู่เวทีสากลโลก ดังจะเห็นได้จากนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับล่าสุด (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙ ภายใต้วิสัยทัศน์ “การให้ประเทศไทยมีและใช้งานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน” จะเห็นได้ว่าหน่วยงานภาครัฐทั้งสองหน่วยงานเป็นหลักในการสนับสนุนงานด้านการวิจัยโดยมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศให้สูงขึ้น และสร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่า รวมถึงสามารถประยุกต์และพัฒนาวิทยาการที่เหมาะสมและแพร่หลาย เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์ สาธารณะ และการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยสร้างภาคีเครือข่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นได้ว่าภาครัฐให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัย เน้นการสร้างภาคีเครือข่ายหน่วยงานวิจัยให้กว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อสร้างศักยภาพทางด้านวิชาการให้เท่าเทียมนานา อารยะประเทศ

*****